

William Marion Branham

BUDOUCÍ DOMOV NEBESKÉHO ŽENICHA A POZEMSKÉ NEVĚSTY

2. srpna 1964, Jeffersonville

Zůstaňme na okamžik stát a skloňme hluboce naše srdce před Bohem.

Náš nebeský Otče, jsme skutečně vděčni za tu výsadu, že můžeme dnes ve Jménu Pána Ježíše být zde shromáždění. Prosím Tě, odpusť nám naše viny, nebo jsme zde, abychom obrátili naši pozornost na věčné hodnoty, k životu, který leží za touto oblastí. Prosíme, aby jsi nám dal svoji moudrost, jak bychom se k tomu obrátili a co musíme v budoucnu a také v přítomnosti činit, abychom dosáhli místo, které nám bylo zaslíbeno.

Jak mnoho je v zemi těch, kteří jsou nemocní a potřebují pomoc a těch, kteří svůj běh ještě nedokončili. Náš velký nepřítel, nejenom náš, ale také Tvůj nepřítel, přišel, aby je svíral, učinil jejich životu konec a předčasně je přivedl do hrobu. Dnes prosíme za ně, aby jsi ve své milosti a smilování jejich dny prodloužil až k jejich určenému dni.

Zde na kazatelně leží kapesníky a balíčky. Venku v hale kolem dokola jsou nemocní a trpící, s berlami a lehátky, někteří sedí mezi posluchači a nemají dostatečnou sílu, aby se postavili.

Ó, věčný Bože, Ty Požehnaný, vyslyš dnes ráno naše modlitby skrze Krev Pána Ježíše. Nehledíme na naše provinění, nýbrž že je to On, který zaujal naše postavení, který nás v této modlitbě zastupuje. Nech je každý ku Tvé slávě uzdraven, Pane. Požehnej tyto kapesníky. Nech se nemocným daří lépe, jakmile tyto na sebe položí.

Otče, rozlom nám chléb života, zatímco čekáme na uzdravení, které bude následovat ke konci shromáždění. Čekáme, abychom skrze Tvé Slovo poznali, co máme činit. Prosíme za to ve Jménu Ježíše. Amen.

Stále to považuji za jednu z mých největších výsad, být v Domě Božím a mluvit k Jeho lidu. Víím, že to je zde velmi přeplněné a já mám pro vás velice dlouhou lekci. Doufám však, že to máte všichni zde tak příjemné prostředí, jak to je jenom možné, až do té chvíle, kdy bude poselství u konce.

Je horko a my jsme vděčni za klimatizaci, a přece při takové velké skupině žádná klimatizace nestačí, nebo vaše vlastní tělo produkuje teplotu přibližně 37° C a tuto neustále vyzařuje. Jestliže sedí všichni vedle sebe, je to obzvlášť zlé. Věřím ale, že vám to Bůh dá vidět tak příjemné, jak to je jenom možné.

Takovéto shromáždění, jako toto, bych v žádném případě nenechal sejít dohromady, kdybych nemyslel, že vám činí dobře a že tedy váš příchod vám přinese užitek. Víím také, že nemáme mnoho času pro činění, nebo se přibližujeme ke konečným hodinám a chtěl bych, aby každý okamžik byl nasazen pro Jeho Království, jak to jen možné. Plně důvěřuji, že Bůh, Pán, nás požehná během tohoto společného času zde. Chtěl bych vám také vyslovit pochvalu, nebo jsem včera navštívil různá místa, abych se podíval na nemocné a trpící v motelích. Také tento týden jsem potkal některé vedoucí obchodníky, tam co chodíme jíst. Byl jsem v domě *Rančův dům*, tam naproti, a jeden vedoucí mi tiskl ruku, když jsme opět odcházeli. Oslovil mne bratře Branham ... Byl jsem velmi překvapen, že mne znal.

Zeptal jsem se: „*Jste zde vedoucím?*“ Odpověděl mi: „*Jsem majitelem.*“ Potom řekl: „*Vaši lidé, kteří sem přijedou, zde jí.*“ Řekl jsem: „*Kvůli nim je zde také všechno přeplněno, mám za to.*“ On řekl: „*Milý pane, to je nejlepší skupina lidí, jakou jsem kdy viděl. Oni jsou skutečně milí.*“ Včera jsem šel do jednoho motelu, abych promluvil s jednou mladou paní. Její otec a její matka byli také přítomni. Musel jsem se zeptat obchodního vedoucího, kolik mají číslo pokoje. On se mně zeptal: „*Jste bratr Branham?*“ Odpověděl jsem: „*Ano, milý pane.*“ On řekl: „*Chtěl bych vám stisknout ruku.*“

Potom mi představil svou paní. Je to milý pár. Oni mi řekli: „*Každý, kdo bydlí v tomto motelu, navštěvuje tvá shromáždění: my pro ně stále rezervujeme místa. Všem ostatním zákazníkům jsme odřekli.*“ Řekl jsem: „*Velice vám za to děkuji.*“ On řekl: „*Bratře Branham, ti nejpříjemnější lidé, které jsem kdy viděl, jsou lidé, kteří sem přijdou a navštěvují tvá shromáždění.*“ Včera jsem navštívil pana Beckera. Mám stále rád jeho obložené chleby. Znáím ho již od dětství – můj celý život. Tam, v tom starém hotelu jménem *Riverside* seděl jeden pár. Pan Becker řekl: „*Billy!*“ Ptal jsem se: „*Co je Hover?*“ My se známe velice dobře. Řekl: „*Hostím všechny tvé lidi. Asi 200 jídel každou neděli v Blue Boar.*“ Všude, kam přijdu, slyším, jak jste příjemní. Tento muž řekl: „*Celý Riversview je obsazen lidmi, kteří navštěvují tvá shromáždění. Stovky dalších již nemohou dovnitř.*“ To pro mne znamená, že jste solí země. Jsem vděčný za to, že to víím a že mám tu výsadu mluvit k lidem, o nichž dokonce hříšníci – promiňte mi, nemíním, že tito lidé jsou hříšníky, nýbrž mluvím o lidech tohoto světa. Oni mohou říci, že jste příjemní lidé. Oni si váží obchodu s vámi v jejich místech. Vy víte, co to znamená být solí. Vážím si vašeho chování a způsobu, jakým dáváte na věci pozor.

Stále jsem říkal, jestliže někdo přijde a nemá peníze, aby mohl zaplatit účet, potom mě jednoduše zavolejte a my to vyrovnáme. Pohostěte je, a mají peníze, nebo ne. Řekl jsem, všechno se vyřídí. Považuji vás za své děti; jste

hvězdami. Měl-li bych nějakou hvězdu mít, až tam přijdu, potom budete tím drahokamem, který bude zářící součástí mé koruny, mé služby. Při korunování budete těmi drahokamy.

V uplynulém čase jsem vám vypravoval o sedmi Pečetích, o sedmi církevních obdobích a o věcech, které se již staly. Dnešního rána mám velice důležité téma. Pro mne je to velice pozeňnané a doufám, že se vás to bude tím samým způsobem dotýkat. Kdybych to jenom mohl předat, dát to v tom samém Duchu, v jakém jsem to obdržel, bylo by to překrásné, a přece to musí Bůh.

Řekl jsem vám, co se stane a kde to bude a viděli jste, jak se všechny tyto věci vyplnily. Dnešního rána budu mluvit o **budoucím domově nebeského Ženicha a pozemské Nevěsty**.

Kde budou žít. Plně důvěřuji, že skrze Boží milost jsou všichni součástí této velké Boží rodiny. Doufám, že se mnou budete mít trpělivost.

Máte připravené Bible a něco na psaní? Kdybyste si to mohli ještě jednou přečíst, nebo se budu odvolávat na mnohá místa z Bible a pokusím se být včas hotov, abychom měli dostatek času na modlitby za nemocné. Toto jsem slíbil. Předtím jsme se již v místnostech modlili za některé, kteří byli skoro bez pomoci a bez naděje. Jak bude Pán chtít, budu zde opět v 16:00 hodin mít shromáždění, ve kterém se možná budu modlit jen za nemocné. Nyní začínají mé prázdniny. Od ledna jsem na cestě a nyní jsem se vrátil sem.

Zítřka odvezu rodinu do Tucsonu a potom se vrátím a strávím svůj čas v Kentucky se svými přáteli, ve kterém budeme asi 10 – 14 dní lovit veverky. Ledaže by mne Pán vedl někam jinam. Nevím, kde budu. To nevíme, nebo to leží v rukách Božích. Bůh sám to ví. Předpokládám, když bych si měl vzít dostatek času pro toto téma, potřeboval bych k tomu týdnů, nebo člověk k tomu musí zahrnout mnoho věcí. A přece jsem si poznamenal některá místa z Písma a udělal poznámky a budu se dotýkat jenom největších bodů, abyste se potom mohli do toho zahlubovat. Brzy na to, jak budu, Pán jak bude chtít, možná v říjnu, nebo taky někdy, jak On to rozhodne, chtěl bych mít několik dní k dispozici a mluvit o 12. kapitole Zjevení, abych to s tím spojil.

Ó, já věřím, že to bude něco slavného. Bude to veliké, vidět, jak On to uskuteční. Až se sejdeme, řekl jsem to již včera večer, že každého rána na to myslím, že až přijdu sem, pozdravím se se všemi přáteli, kteří tam jsou.

A přece, jak to mám činit? Zde jsou například. Můj dobrý přítel Dr. Lee Vayle, který sedí tam vzadu, jeho milá paní a dcera, bratr Roy Borders a myslím také bratr Ruddle, bratr Beeler, bratr Palmer, bratr Jackson – tito drazí bratři ze všech rozdílných konců, a bratr Anthony Milano. Kam se

jenom podívám, někoho vidím. Bratr Arkansas, bratr John a bratr Earl Martin, bratr Blair – ó, je to nekonečné, jak vidíte.

Jsem tak rád, mít shromážděnou takovou skupinu jako je tato, když vyučuji Božímu Slovu – muže, které považuji za statečné lidi a pravé muže.

Jsem vděčný za tento dům a za 5 otevřených dveří, které stojí veřejnosti k dispozici. Máme zde 4 diakony, Duchem naplněné muže, máme představené, právě také 4 Duchem naplněné muže. Dva a dva pro každé dveře. Na hlavním vchodu jsou dvojité dveře pro oba pastýře, pro kazatele. Jsme rádi, že vás máme. Jsme za to Bohu vděční. Nech On vás stále žehná.

Chceme na okamžik povstat, zatímco budeme číst z 2. Petrovy, kapitola 3 a Zjevení svatého Jana 21.

Když stojíme, naplň naše srdce radostí, Pane, nebo smíme číst Tvé Slovo a víme, že Ježíš řekl: „*Nebe a země pominou, ale Mé Slovo zůstane na věky.*“ My také víme, že On řekl, že se musí celé Písmo naplnit. Nech obdržíme plné pochopení pro čas, ve kterém žijeme, když budeme tyto věci číst. Prosíme o to ve Jménu Ježíše, autora této Knihy. Amen.

2 Petrova, 3. kapitola (z něm. překladu Bible):

„Toto je již druhý dopis, milovaní, který vám píši. V obou hledám skrze napomínající připomenutí ve vás vzbudit čistá smýšlení, abyste drželi pevně v mysli Slova, která před tím mluvili svatí proroci, na příkaz našeho Pána a Spasitele vám vydaná od nás apoštolů. Potom musí myslet nejprve na to, že v posledních dnech vyvstanou posměvači, plní hanlivého výsměchu. Lidé chodící podle svých vlastních žádostí, kteří budou říkat: ‚Kdež je Jeho zaslíbený příchod? Od té doby, co otcové zesnuli, zůstává přece tak, jak to bylo na počátku stvoření.‘

Při tomto tvrzení nehledí na to, že od počátku zde bylo nebe a země, která byla z vody a na vodě mocí Boží Slovem upevněna, právě proto tehdejší svět byl zničen vodou. Současné nebe a země jsou naproti tomu skrze to samé Slovo odloženy pro oheň a chovají se ke dni soudu a záhubě bezbožných lidí. Tato jedna věc buď od vás vzdálena, abyste nechali bez povšimnutí, milovaní, to, že jeden den u Pána je jako tisíc let a tisíc let jako jeden den. Nezameškává Pán vyplnění svého zaslíbení, jak to někteří lidé v Jeho jednání jako zameškávání vidí, nýbrž shovívá, nebo nechce, aby kteří zahynuli, ale všichni došli k pokání. Přijde ale ten den Páně jako zloděj, ve kterém nebesa s velkým rachotem pominou a prvky se v žáru ohně rozpustí a země se vším lidským dílem, které na ní je, bude ohněm spálena. Protože to všechno se má rozpustit, jak musí při vás být dokázáno svaté chození a posvěcení v tom, že očekáváte příchod tohoto Božího dne a jste připraveni na to, že se nebesa v ohni rozpustí a prvky se

v žáru roztaví. My ale očekáváme podle Jeho zaslíbení nové nebe a novou zemi, ve které přebývá spravedlnost. Proto, milovaní, v očekávání těchto věcí pilně se snažte, abyste byli před Ním nalezeni bez poskvrny a bez provinění v pokoji a považujte dlouhoshovívání našeho Pána za spasení, tak, jak vám to náš milovaný bratr Pavel podle jemu propůjčené milosti psal. Právě to samé je i ve všech jeho dopisech, ve kterých o těchto věcech mluví. Mezi kterýmiž se nalézají mnohé nesnadné k pochopení, takže neznalí a neutvrzení to překrucují, tak jako jiná místa v Písmu Svatém, ke svému vlastnímu zahynutí ...

Protože to nyní ale víte lépe, milovaní, buďte na stráž, abyste nebyli těmito nesvědomitými lidmi spolustrženi do zmatku a nevytáhli z vašeho pevného postavení víry! Roste tím více v milosti a poznání našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. Jemuž patří sláva nyní i na věčné časy.“

Nyní Zjevení 21, verše 1 – 7:

„Potom jsem viděl nové nebe a novou zemi, nebo první nebe a první země zmizela a moře už také více nebylo. A viděl jsem svaté město, nový Jeruzalém, z nebe sestupující od Boha, okrášlené jako nevěsta svému ženichovi. Přitom jsem slyšel z nebe volat silným hlasem: Pohled' tam, aj, stánek Boží s lidmi a On bude s nimi bydlet a oni budou Jeho lidem.

Ano, Bůh sám bude mezi nimi a osuší všechny slzy z jejich očí a smrti již více nebude. Žádný zármutek ani naříkání, žádná bolest. Nebo první věci pominuly.

Potom řekl sedícímu??? na trůnu: ‚Pohled', aj, Já nové činím všecko!‘ Potom řekl: ‚Piš, nebo tato Slova jsou spolehlivá a jistá!‘ Dále řekl ke mně: ‚Stalo se. Já jsem Alfa i Omega, začátek a konec. Já dám žíznivému z pramene Života zadarmo. Kdož zvítězí, ten také to zdědí a Já budu jeho Bohem a on bude mým synem.“

Modleme se ještě jednou.

Pane Ježíši, při takovýchto zaslíbeních a takové odvahy dávající řeči, jako Kristus sám a apoštol nám ji ve spojitosti s tímto časem, ke kterému se blížíme, podali, ó, Pane, daruj nám Tvé vedení, abychom věděli, jakým způsobem máme k tomuto přistupovat, nebo my víme, že tento čas přijde. Písmo se musí naplnit. Tak se to stane. Nyní prosíme ještě jednou o Tvé smilování pro nás všechny, Pane, když se zahlubáme do Tvého Slova. Buď s námi a objasni nám ho, Pane, nebo o to prosíme ve Jménu Ježíše. Amen.

Posad'te se.

Je možné vypnout postranní světlo v auditoriu a nechat světlo jenom zde na pódiu? To bude lepší, aby nám zase nevypadl proud. Před nedávnem nám skoro shořel jeden transformátor. Kdyby to pro nás domácí učinil, budeme za to vděční. Vypněte, prosím, postranní osvětlení v auditoriu. Myslím, že máte stejně dostatek světla, abyste mohli číst a psát. Ještě jednou bych chtěl oznámit téma, o kterém budu mluvit.

BUDOUCÍ DOMOV NEBESKÉHO ŽENICHA A POZEMSKÉ NEVĚSTY

Jak to již je, budu si muset nejprve svléci sako. Je tu jednoduše moc horko. Vy tam obdržíte vzduch, ale zde je to taková odříznutá oblast, jako nějaký záliv.

V minulosti jsme probrali 7 Pečetí a 7 církevních období. Bratr Vayle a ti, kteří mu pomáhají, pracují na tom, aby toto vydali ve formě knihy. Potom, co jsme viděli, jak se všechny tyto utajené věci plně staly, co jsme poznali čas a postavení, ve kterém žijeme, potom si myslím, že se nenalezne nikdo, kdo je skutečně rozumný, aby se neposadil a nezkoumal, zdali všechno, co bylo zvěstováno a zaslíbeno, a co se i stalo, a aby skutečně nepotvrdil, že se tyto věci vyplnily. Přesně to, co řekl Bůh, že bude činit, On také vyplní s přesností – do písmene.

Protože nevím, kdy přijde Pán Ježíš, myslel jsem, že by bylo dobré a líbilo-li by se to Duchu Svatému, abychom nyní o tom mluvili.

Možná, že se k tomu ještě jednou – dvakrát – třikrát vrátíme, nebo nebudu mít dostatek času všechno vysvětlit. Když někdo mluví na jedno téma, přes které by mohl ten neb onen klopýtnout, přesto to člověk nemůže vysvětlit tak, aby to bylo úplně jasné. Potom se musí k tomu znovu v jiném tématu vrátit. Později, jak bude Pán chtít, se budu zabývat 12. kapitolou Zjevení svatého Jana, která leží mezi příchodem Páně a koncem pozounů, atd.

Pokusím se i toto znovu oživit v naší paměti, abychom ukázali, kdo je satan, co činil, odkud přichází, co sleduje a jak ho jeho velká krása, která mu byla dána, přivedla k pádu; jeho krása způsobila jeho pád.

Potom bude také každému, kdo chce správně vidět semeno hada, dána k tomu možnost.

Zaměřuji své vyzvání na každého, který chce nad tím skutečně s rozumem uvažovat. Každé dítě to může vidět. A přece se k tomu později vrátíme.

Pochopili jsme, že tato dvě místa z Písma pojednávají o tom samém tématu. Toto je také důvod, proč jsem přečetl ze 2 Petrovy, 3. kapitoly a srovnával to se Zjevením 21, i když Jan nepsal tak obsírně jako Petr.

Poznáváme, že tento překrásný domov Nevěsty bude zde na Zemi. Jestliže nyní budete číst Zjevení 21, tak tam apoštol a prorok říká: „*Viděl jsem nové nebe a novou zemi.*“ To zní, jakoby mělo přijít úplné zničení.

Mé poselství obdržím vždycky během modlitby. Nalézám se v modlitbě a něco mi je zjeveno. Čekám potom několik minut a zkoumám, jestli je to správné. Potom to cítím silněji. Někdy čekám a obdržím vidění. Když to začne, a je mi to darováno, a jsem přesvědčen o tom, že to přichází od Boha, potom jdu do Písma. Jenom tak se mohou všechny duchovní věci, které následují, potvrdit, nebo Bible je úplné zjevení Ježíše Krista. Vidíte, jde o Jeho Tělo. Při tom možná najdu jedno místo v Písmu, které se mi nezdá být v úplném souladu k tomuto a které mi není jasné.

Jdu znova na modlitbu a potom to přijde znova a já začnu zkoumat Bibli. Naše Bible je psána anglicky. V angličtině se význam slov neustále mění. Například v Janově evangeliu 14:1 stojí napsáno: „*V domě mého Otce je mnoho příbytků.*“ – mnoho příbytků v jednom domě. Musíte se vrátit k originálu a vidíte, co tím Jan skutečně myslel, nebo musíte vzít první překlad židovského, lépe z řeckého. V tomto překladu to znamená toto: „*V království mého Otce je mnoho příbytků (domů).*“

Potom člověk vyjde z času, ve kterém to bylo přeloženo, za krále Jamese. Tehdy znamenalo v angličtině království „dům“, a král byl otec pro své poddané. Toto je důvod, proč to bylo takto přeloženo: „*V domě mého Otce je mnoho příbytků.*“ Když člověk nalezne takováto slova, musí si vyhledat jejich pravý význam. Vy to poznáte, a já vám říkám dnešního rána z tohoto pódia, že každá inspirace byla pokaždé v souladu s Písmem. Takto mi byly semeno hada a jiné věci zjeveny. Je to skutečně tak, že někdo, kdo by jenom četl: „*V domě mého Otce je mnoho příbytků*“, a nepozastavil by se nad tím a nezahloubal by se do toho, mohl by tím být zcela zmaten.

Neustále se modlete. Bůh to vypůsobí, že to vyjde vždycky správně, jestliže je to od Boha. Jan mluví o proměnění a o tom, že to bude následovat, aniž by to vysvětloval do podrobností. Petr ale vysvětlil podrobnosti.

Jen jenom řekl: „*Viděl jsem nové nebe a novou zemi, nebo první nebe a první země zmizely a moře již více nebylo. A já, Jan, jsem viděl svaté město, nový Jeruzalem, sestupující z nebe od Boha, okrášlený jako nevěstu svému ženichovi.*“

Nyní se obrátíme k 2. Petrově, nebo Petr vysvětluje, jak tento proces bude následovat. Když nad tím uvažujete, co Jan řekl: „*Nebo první nebe pominulo a první země pominula,*“ vypadá to, jakoby byly úplně zničeny.

To se poslouchá velice zvláště a působí to na mně velice zarážející. Proto jsem se začal poohlížet po slově „*pominout*“. Je jasné, že oba, apoštol i prorok, mluvili o té samé věci.

V Izaiáši, kapitola 65, verš 17, mluví Izaiáš právě tak o tisíciletém království – o tisíci letech klidu pro Boží lid. Také on mluví o tom, že předešlé věci pominuly, že budou stavět domy a v nich bydlet. Možná, že si na to vezmeme čas a přečteme si to. Izaiáš 65. Zde je nám to vysvětleno.

Toto vezměte na vědomí: „*Stvořím nové nebe a novou zemi...*“ Izaiáš byl jedním z proroků, který ve svém proroctví napsal celou Bibli.

Začíná to stvořením, asi v prostředku, přibližně v kapitole 40 nám představuje Jana Křtitele, Nový Zákon a skoro v jedné Knize Zjevení tisícileté království dohromady. Bible má 66 knih a Izaiáš má 66 kapitol. On napsal dokonalé pojednání. Zjistili jsme, že zde, v 65. kapitole a v dalších nám popisuje tisícileté království. Vidíte, jak je to přeslavné.

„Nebo toto vězte: Stvořím nové nebe a novou zemi, takže na dřívější poměry nebude již více pamatováno a ani nikomu nepřijdou na mysl. Ne, radujte se a jásejte na věky nad tím, co Já stvořím. Nebo vězte, že proměním Jeruzalém k radosti a lid v něm k plésání.

A Já sám budu plésat nad Jeruzalémem a nad Mým lidem se budu radovat.

A nebude více žádný hlas pláče a žádný hlas naříkání v něm.

Nebude tam žádný požívající prsy, který by žil jenom několik dní a žádný stařec, který by nevyplnil plně svůj život, nýbrž jako nejmladší zemře stoletý, a kdo se dožije jenom sta let, bude platit jako postižený zlořečenstvím hříšník.

Budou-li stavět domy, budou v nich také bydlet a založí-li vinice, budou vychutnávat jejich výnos; nebudou stavět, aby v tom bydlel jiný, a nebudou pěstovat, aby jiný vychutnávat ovoce. Ne, ale životnost stromu bude životnost Mého lidu a co jejich ruce vypracovaly, také Moji vyvolení sami spotřebují.

Nebudou se namáhat nadarmo a nebudou rodit děti k náhlé smrti, ne, budou požehnaným potomstvem od Pána a jejich potomkové jim budou zachováni.

A stane se, že dříve, než zavolají, já jim odpovím, a zatímco budou ještě mluvit, já vyslyším.

Vlk a beránek se budou spolu pást a lev bude žrát trávu jako dobytek a had se bude živit prachem. Nebudou činiti více zlé a nezpůsobí žádné neštěstí na celé Mé Svaté hoře.“ Pán to zaslíbil.

Jaké velké zaslíbení skrze tyto velké proroky, učené a učitele Bible, kteří již před dlouhým časem viděli tento přeslavný den přicházet. Když člověk čte tyto úseky, mohl by si myslet, nebo věřit, že bude celá planeta Země zničena.

„*Stvořím nové nebe a novou zemi.*“ Člověk si myslí, že nebe a země úplně zmizely a že se rozpustily. Když se ale člověk do toho tématu zahlubá, s pomocí Ducha Svatého, můžeme o tom nalézt pravdu. A to chceme nyní činit. Jenom atmosféra a hřích budou na zemi zničeny. Chápeme, že slovo „*nebe*“ je označení pro atmosféru nad námi. Co bude následovat?

Potom trní, bodláky, nemoc a smrt, a politika, hřešící muži a ženy a všichni zlí duchové budou odstranění a zničeni. Tak se to musí stát, nebo my zde budeme bydlet. Toto doložíme Bibli. My zde budeme bydlet. Všimněte si, bodláky, zárodky nemocí a všechny tyto věci úplně zmizí. Všechno toto ještě na zemi existuje. Lidmi vytvořené systémy. Politika, hřích. Svět je zamořen všemi druhy zlých duchů a dokonce i nebe nad námi je zamořeno zlými duchy. Tímto se budeme podrobně zabývat. Toto všechno existuje v nebi, lépe řečeno v ovzduší a na této zemi. A přece nebyla Země stvořena k tomuto účelu. Hřích způsobil, že je to zde takové.

Země byla stvořena Bohem, Stvořitelem. Těla, ve kterých nyní žijeme, byla již vložena do této země při stvoření Země, nebo vy jste vzati z prachu země. Když ji Bůh stvořil, bylo zde do ní všechno vloženo.

Vy jste byli v Jeho myšlenkách a v Něm, ve velkém Věčném, byla myšlenka, která odpovídá Jeho vlastnostem.

Hřích způsobil to všechno, co následovalo a Bůh shromažďuje své během všech věků. Satan je stále ještě zde. To je ten důvod, proč se všechny tyto věci dějí. On je stále ještě zde a právě tak všechny jeho zlé mocnosti.

Vidíte, proto je nyní Země tak znečištěna. Tyto odporné a nesmyslné věci jako prolévání krve, válka, politika, hřích, manželská nevěra a všechny druhy neřestí zde probíhají, nebo vládcem této země a atmosféry je satan. Ptáte se: Ovzduší? Ano, jistě. Obojí, nebe i země jsou nyní znečištěné ďábly, kteří na nás mohou žalovat před Bohem. Ježíš je tam, aby se za nás přimlouval, zatímco žalobce ukazuje prstem. Oni učinili toto, neb ono, neb tamto. A přece, Krev stále ještě přikrývá. On přišel vysvobodit vyvolené, které předem předurčil.

Proto je dnes ještě všechno tak znečištěné.

Apoštol mluví v 2 Petrově ve 2. kap. o třech obdobích na Zemi. On popisuje tři období. Dávejte pozor, jak to on vysvětluje. Starý svět měl své trvání z vody. To byl předpotopní svět. Na přítomném světě nyní bydlíme. Starý svět vznikl z vody, 1 Moj. 1:2. Nyní existuje současný svět, a potom se ještě

odvolává na jiný svět, který přijde, nová Země. Tři světy, tři světová období. Všimněte si, jak jasný nám učinil Bůh svůj spasitelný plán. Ó, to přemáhá jednoduše moji duši, když jsem to uviděl. Jak jasný nám učinil svůj spasitelný plán. Srovnajte nyní, co vidíte svýma očima, co Bůh učinil, aby svůj svět vysvobodil. Neměnitelný Bůh. Na ničem nic nemění, co patří k Jeho plánu.

Tak přeslavné.

Ten samý plán používá k tomu, aby vysvobodil svůj lid.

On nás přivedl k sobě, aby nás učinil skrze tři stupně milosti svým chrámem právě tak, jako vedl svět skrze tři období, aby potom mohl přijít na svět. Právě tak, jak Bůh přijde na Zem, potom, co prošla těmi třemi rozdílnými obdobími očistění, přesně tak také přijde k nám skrze tři stupně milosti.

Toto jsem učil již od začátku a od té doby jsem to nikdy nezměnil. Je to Boží Slovo. Musíme se vždycky držet čísel 3, 7 a 12. Biblická místa musí probíhat v dokonalosti, jinak si vytvoříme zmatený obraz. Jestliže tomu nemůžete rozumět, zůstaňte na modlitbě. Všimněte si, že se to potvrdí jako správné. Boží dokonalost je vyjádřena v čísle 3.

Všimněte si: **starý – předpotopní svět, současný svět a budoucí svět.**

Vidíte, Jeho spasitelný plán je stále stejný, tentýž. On používá stále toho samého způsobu. On se nikdy nemění. V Mal. 3:6 řekl: „Já jsem Bůh a neměním se.“ Jestliže zachránil prvního člověka skrze prolitou Krev Nevinného, musí právě tak zachránit druhého a dalšího a každého jiného. Jestliže během času svého života uzdravil, a už to bylo ve dnech Ježíše, nebo v čase apoštolů a proroků, nebo kdy to vždycky bylo, potom to musí, jestliže jsou splněny podmínky, učinit opět. To souhlasí. On se nemění. Lidé se mění, čas se mění, časová období se mění a časové úseky se mění, ale Bůh zůstává tentýž, dokonalý.

Jakou naději by to mělo dát nemocným. Jestliže On někoho uzdravil, musí to učinit opět, jestliže jsou splněny ty samé podmínky. Jestliže někoho zachránil, potom musí na tom samém základě zachránit tak, jak to učinil u toho prvního. Jestliže naplnil Duchem Svatým nějakého člověka, musí to na tom samém základě učinit znovu tak, jako poprvé. Jestliže vzkřísil mrtvého z hrobu, musí toto ze zásady podruhé a pokaždé učinit znovu.

On se nemění.

Ó, jakou naději mi toto dává. Co je to? To není teorie učiněná lidmi, něco, co by řekli lidské skupiny, které se sešli, nýbrž Jeho neměnitelné Slovo. Ptáte se: je to pravda? Boží Slovo je pravdivé, i když každý člověk je lhář.

On řekl. „Nebe a země pominou. má Slova ale nikdy nepomnou.“

Každé Písmo dané Duchem Božím je nápomocné k poučení. Pamatujte si, že se celé Písmo vyplní, až do nejmenší podrobnosti. Dávejte pozor, jak nám ho Bůh objasňuje.

Nebylo-li to již mocné potvrzení, velké, milostné požehnání, když jsem poznenáhlu pochopil, že jsem tyto tři stupně stále již učil od té doby, co jsem byl ještě mladý a od samého začátku, co se se mnou Kristus začal zabývat. Dávejte pozor, jestli to souhlasí.

První krok před Pánem je pokání, potom následuje křest vodou. „*Čiňte pokání a pokřti se jeden každý z vás ve Jméno Ježíše Krista.*“

Následuje křest a je znamením, že bylo pokání pravé a naše předešlé hříchy jsou nám odpuštěny. Toto však nemá s budoucností nic společného. Vy jste se jenom zbavili vašich hříchů a všeho toho, co jste činili. Vy však nemůžete činit takové pokání, jako činil Adam, nebo jste neučinili to, co on. Vy jste obdrželi odpuštění za to, co jste učinili vy. Ale vaše stará přirozenost je ještě ve vás.

Nechte mě to docela krátce vysvětlit a nakreslit na tabuli.

Zde je lidské srdce. Jsem od toho vzdálen být dobrým malířem. Zde je lidské srdce a zde je ještě něco. Toto má v sobě hada, to je hřích. A zde je jeho život.

Toto má v sobě holubici, která představuje Ducha Svatého ... A zde je Jeho život. To jedno má v sobě zlobu, nenávisť, a tyto ovládají člověka. To jiné je plné lásky, radosti, trpělivosti a všechno v něm toto působí. Jestliže jsou nám naše hříchy odpuštěny, stalo se při nás jenom jedno – a sice že tyto byly od nás odňaty. A přece: to, co ve vás tento hřích způsobilo, je stále ještě tam. A toto je kořen všeho zlého. Toto tam ještě je. Dávejte pozor! Vy činíte pokání a dáte se pokřtít ve Jméno Ježíše Krista. Nebo On vám odpustil vaše hříchy. Jako druhé musí následovat posvěcení, skrze které musí být uvedeno vaše myšlení do posvěcení, aby naše myšlenky byly správné a všechno ostatní bylo odstraněno. Posvěcení je spojené slovo, které znamená vyčištění a oddělení ke službě. Jako další následuje křest ohněm a Duchem Svatým ... skrze něž v nás Bůh zaujme přebývání. Boží oheň vyčistí naše srdce od hříchu a Duch Svatý vstoupí dovnitř. Potom z nás vychází ten samý život, který toto všechno vypůsobil, nebo On je v nás.

Pozorujte, jak to probíhá v přírodě u ženy při porodu nového člověka.

Přirozený život je příkladem pro duchovní. Když má žena přivést na svět dítě, vyjde z ní nejprve voda, potom krev a duch.

Má-li se narodit dítě do Božího království, bude to probíhat tím samým způsobem. Voda, krev, Duch.

Všimněte si: posvěcení, druhý stupeň, čistí myšlenky a přináší srdce, myšlení srdce, do stavu posvěcení. Nějaký muž mohl činit pokání ze svých hříchů a přesto mít nešlechtné myšlenky a zůstat nešlechtným mužem, vyjít naproti každé nešlechtné ženě, kterou potká, je to stále ještě v něm. Možná, že se opíjí pokaždé, když cítí pít, stále je to ještě v něm.

Skrze posvěcení obdrží ale očištění a touha po těchto věcech je z něho odňata. Posvěcení vezme tuto touhu od něho pryč. On se sice může dostat do pokušení, ale Bůh tuto touhu po pokušení odejme pryč. A přesto stále ještě nestojí správně. Potom musí být ještě křtěn Duchem a ohněm. On bude vyčištěn, vypálen, uklizen a postaven do Boží služby.

Skrze posvěcení je člověk oddělen ke službě. Dávejte pozor, co bude následovat. Poselství zní: ospravedlnění skrze Luthera, posvěcení skrze Johna Wesleye, křest Duchem Svatým s letničními. Všechna poselství vyšla, takže žádné církevní období již nemohou následovat. Jsme na konci času, 3. stupně. Skrze křest Duchem Svatým nastane očištění Duchem Svatým.

Jak přeslavné. On nechá místo, kde bude bydlet, projít tím samým postupem.

On zavolal svou církev skrze ospravedlnění, skrze posvěcení a potom ji naplnil Duchem Svatým a ohněm. On ji podrobil tomuto průběhu tak, aby On sám, Duch Svatý, Boží Syn, mohl v lidském srdci bydlet. Každý toto musí prožít dříve, než On může do něho vejít. Dávejte pozor! To samé činí se světem, ve kterém bude žít Nevěsta. Je to ten samý spasitelný plán.

Pozorujte Zemi před potopou. Potom, co Noé, Nevěsta tehdejšího času, činila pokání, prošla křtem vodou, tím, že byla úplně zakryta vodou, potom přišlo ospravedlnění jako důkaz, že On byl v tomto činění, aby tento svět, který padl v ráji, znovu postavil. Potom přišel Kristus, vyléval na ni krev, očistil ji a učinil si na ni nárok. To je svět, ve kterém my žijeme. V Písmu vidíte, jak se Ježíš pokoušel přivést tak daleko, aby tím Boží plán zničil, když Ho vzal na horu a všechno mu ukázal a chtěl mu to všechno dát, aniž by ji On musel skrze svoji krev vykoupit.

Všimli jste si, že Abraham koupil zemi, která byla nabídnuta za určité množství stříbrných, jako na znamení, v přítomnosti lidu. „*Dáno bud' na vědomí v tomto dni, že jsem toto místo koupil.*“ Satan se pokoušel o to dát Mu to království, které Mu nyní patří. On Mu ho chtěl dát darem, ale On to nepřijal, nebo vidíte, satan by si mohl potom stále ještě na to činit nárok. To muselo být vykoupeno. Amen. On byl plnost Slova. Jeho nemohl nikdo svést. Nyní na ni ještě vyčkává křest ohněm.

Co následovalo?

Kristus přišel, volal svou Církev ku pokání a ke křtu na Jméno Pána Ježíše Krista, na odpuštění hříchů, posvěcuje Církev a potom přijde oheň a spálí všechny neřád. Svět musel být zachráněn pro spasené lidi. On k tomu účelu používá ten samý způsob. Skrže zničení potopou ji pokřtil vodou, potom na ni vylil svou Krev, aby ji posvětil a mohl si na ni udělat platný nárok. Ona Mu patří. Satan se pokoušel odporovat, že mu ji nedá. On odpověděl: „Ne, já ji vykoupím. To bude svědectvím.“ On byl povýšen jako svědectví, že ji vykoupil. On ji zdědil. Nyní ale musí projít křtem ohněm, Svátý oheň Boží vyčistí Zemi kolem dokola. Ona bude vykoupena, aby na ní mohli vykoupení žít v pokoji, v pokoji žít.

Skrze křest ohněm bude vyčištěna od hříchu, nemoci, zárodku nemoci, hříšníků, ďábla a jeho přívrženců. On bude vhozen do ohnivého jezera. Svátý oheň Boží přijde z nebe na ni a vypálí ji, aby byla připravena a aby na ní mohl Bůh bydlet. Nebo Bůh bude bydlet v novém světě, který přijde na Zem.

Řeknete: „Bůh přece bydlí v lidském srdci.“ On a Jeho Nevěsta budou jedno a odeberou se společně do jejich nového domova v novém světě. K tomu bude použit ten samý spasitelný plán, aby obojí, lidi i svět, ve kterém lidé žijí, On vysvobodil. Vidíte, srdce musí být očištěno tím samým způsobem dříve, než do něho Bůh v osobě Ducha Svatého, kterýž je Kristus, může sestoupit a zaujmout v lidském srdci příbytek. Nejprve musí činit pokání, potom být pokřtěn vodou v Jeho Jméno, aby ukázal, komu patří. Potom musí být očištěn skrze krev Ježíše Krista a nakonec sestoupí svátý oheň Ducha Svatého od Boha a spálí všechny touhy po hříchu, celou světskou přirozenost.

Nehřešte proto svévolně potom, co jste přijali poznání pravdy. Bible říká, že člověk narozený z Boha nemůže hřešit. On nehřeší. On nemůže hřešit. Jak by mohl najednou být hříšníkem a zároveň spaseným? Jak bych se mohl v ten samý čas nalézat v domě i být mimo něj? Ó, On nás skrze svou krev vykoupil, skrze svá Slova a Ducha vyčistil a vstoupil do nás – do Církve – aby tam přebýval. Ne do nějaké církevní organizace – do Církve.

Dávejte pozor během času, co se budeme zabývat místem, kde budeme bydlet. Po předpotopním pokání následoval křest vodou. Potom přišel Kristus a vylil na ni svou Krev, aby ji očistil a učinil si na ni nárok. Jako další přijde zničení světa, které bude nyní následovat, a zničení všech hříchů, které jsou v nebeské oblasti. Satan je kníže, které má vládu nad ovzduším. On zadržuje Boží požehnání. V této oblasti vznikají bouřky, blesky, které postihují Zemi. Všechno přichází z této oblasti. Sníh a déšť, vichřice, bouře a všechno ostatní přichází shora, kde panuje satan jako kníže nad atmosférou. Jak jsem již před několika minutami řekl, satan se pokoušel o to,

aby ji obdržel v tom, že ji nabídl Ježíši, aniž by ji musel vykoupit. A přece, potom by měl na ni stále ještě nárok, protože by byla poznamenána.

Ježíš ji ale skrze svou prolitou Krev vykoupil a přivedl ji tím nazpět k oprávněnému Majiteli. Právě tak vykoupil také nás, Jeho Církev, skrze svou Krev. Potom ji křest ohněm vyčistí od všech zárodků, všech nemocí, všech duchovních nemocí, které jsou také v nás, a to samé vypůsobí, aby ji připravil pro Boha, který v tomto velikém časovém období přijde a bude na této nové Zemi bydlet. Vidíte, On ji vysvobodí tím samým způsobem, jak to činil se svým lidem, podle svého spasitelného plánu, nebo On je neměnný Bůh také i ve svém plánu.

Již předtím jsem vám řekl, a snažil se vám to učinit pochopitelným, že se Bůh nemůže během všech časových období měnit. On všechno stále oznamuje tím samým způsobem. Svě prvé poselství k předpotopnímu světu nechal přijít skrze proroka Noé.

Včera večer jsem mluvil s jedním drahým bratrem, který je nyní přítomen. On mi řekl: „Jedno, co jsi řekl, bratře Branhame, se mnou vždycky otřásl.“ Zeptal jsem se: „Copak je to, bratře?“ Odpověděl mi: „Ty jsi řekl, a to skutečně souhlasí, že jenom menšina, zcela malá skupina, bude při Jeho příchodu zachráněna.“ Mluvili jsme o tom, že Ježíš řekl: ‚Těsná je brána a úzká cesta a málo je těch, kteří se na ní nalézají.‘ Pozorujte, co říká Bible: „Jak to bylo za dnů Noé ... když 8 duší našlo skrze vodu záchranu, tak to bude při příchodu Páně.“ Řekl jsem: „Bratře, ty máš jenom poloviční obraz. Nebo Noé byl jenom předobraz na zbytek, který bude vzat nahoru, ale ne na proměněnou skupinu. Enoch, muž, byl vytržen předtím, než přišla potopa. To ukazuje, že Církev Kristova nepůjde přes soužení, nebo něco podobného. Enoch, onen muž, byl proměněn. Ó, Církev může sestávat z celého velkého počtu, a přece Nevěsta bude jen malou skupinou – z toho bude sestávat Nevěsta. Církev může sestávat z velkého počtu, a přece jaké to bude s Nevěstou. Porovnejte 8 : 1. Nevěsta bude 8x menší než Církev. *„Jestliže spravedlivý sotva bude zachráněn, kde se ukáže hříšník a bezbožný?“* Ti, kteří stále něco činí s odporem proti lepšímu vedení, ti, kteří dodržují předpisy církevních organizací, místo aby byli poslušni Slova a přesto se jmenují Kristovými lidmi a nesou Ježíšovo Jméno, kde se tito ukáží? Noé byl dokonalý obraz na ty, kteří byli přes všechno přeneseni. Vzpomínáte si, když Noe vyšel, našel se u něho ještě Chám. Tam se stále ještě našel hřích. On šel s korábem na druhou stranu. Nevěra, pochybnost, všechno přestálo spolu s korábem, oni prošli soudem.

Enoch ale vystoupil výše, než koráb. On šel do Boží přítomnosti. Noé ale musel projít skrz a vyšel ven, a stále se tam ještě našel hřích.

Toto je předobraz na stav v tisíciletém království. V tisíciletém království ještě není čas ukončen. Potom bude ještě čas. Zjevení 20:7 – 10. Tisícileté království je časový úsek, ale ne nová země. Ne. V žádném případě. Zapamatujte si to, ještě se k tomu vrátíme.

Vidíte, zachráněná Země přejde opět nazpět k svému původnímu Majiteli.

On ji vzal satanovi. On vytrhl Zemi z moci satana, právě tak jako nás vytrhl z moci satana. Tenkrát tam stál onen kazatel a myslel si, že stojí na Boží straně. Ale neměl přitom nic. Chtěl bych vám to krátce popsat. Chceme toto skutečně jasně pochopit. Podívejte se přesně na tento obraz. Toto zde představuje Boha. Bůh je věčný. On nemá žádný začátek, mimo něho nikdo jiný neexistoval. A přece Bůh měl v sobě vlastnosti.

Toto zde představuje Boží Slovo, které se stalo tělem a v osobě Ježíše Krista přebývalo mezi námi. Tuto osobu nakreslím takto. Toto zde označíme za ženu, která přišla ke studnici. Zde byl tehdejší kazatel, farizeus. Kde vidíte na tabuli volné místo, tam se nalézá milost a spasení. Nuže: *„Na počátku bylo Slovo, a to Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“*

Tři období: nejprve byli vlastnosti. Bůh se viděl ve své představě jako lidská bytost. To ho přimělo sestoupit a stát se Ježíšem.

Jestliže jste na této straně, kde je On, potom jste se již tenkrát nalézali v Něm, nebo existuje jen jeden druh věčného života, a to je Bůh. Vy jste byli již na počátku Boží součástí. Nezáleží na tom, co jste zde zvolili. On vyvolil vás. *„Všechny, které mi Otec dal, přijdou ke Mně.“* Jan 6:37.

Podívejte se nyní na toho kazatele. Vidíme, že jeho nejhlubší nitro, jeho způsob života, ke kterému již dlouho předtím byl určen, je hříšný. V této oblasti je v něm peklo. A přece tento malý úsek na této tabuli představuje jeho čistotu. On byl farizeem, byl čestným mužem, jinak by nemohl být kazatelem. A přece, chápete jak k tomu přišel? Totiž skrze intelektuální školení.

Nyní k této mladé ženě. Ona byla ve svém minulém životě cizoložnicí. Byla úplně zkažená, a přece hluboko v jejím nitru bylo trochu porozumění. *„Vím, že když přijde Mesiáš...“* Jan 4:25. Toto bylo v ní. Vidíte, Ježíš přišel a přinesl Slovo, nebo Slovo rozeznává myšlení srdce. Takto je to napsáno v Židům 4:12. Slovo rozeznává myšlení srdce a On přišel jako Syn člověka, jako prorok. Co se stalo?

Tento kazatel – farizeus, který měl jen rozumová poznání, řekl: „On je d'ábel.“ Nebo takto ho označila jeho církevní organizace. Co se skrze toto stalo? On v sobě neměl nic, co by ho zastupovalo, a tak zůstal ve tmě.

Tato žena neměla nic, čím by se mohla chlubit, nebo byla tak nečestná a špinavá, jak to jen bylo možné. A přece, všimněte si toho, hluboko v jejím srdci měla něco, co jí zastupovalo. Proto po tom s touhou vyhlížela, že se On stane tělem, a když On promluvil: „*Jdi a přiveď svého muže a opět přijď,*“ řekla: „*Nemám muže.*“ On odpověděl: „*Řekla jsi pravdu, nebo jsi měla 5 mužů, a ten, kterého nyní máš, není tvůj muž...*“ Měla jsi jich 5, nyní jich máš 6.

Ona neřekla: „Ty jsi Belzebub,“ nýbrž: „*Poznávám, že jsi prorok. My víme, že když přijde Mesiáš, který je Kristus, až On přijde, řekne nám všechno a všechno bude tak činit.*“ On odpověděl: „*Já jsem to.*“ Ona již neměla žádné pochybnosti. Člověk to nedovede vysvětlit. Ona to viděla, věřila tomu a šla svou cestou. Proč? Co se s ní stalo? Byla spasena.

Dávejte pozor! On přišel, aby se stal Spasitelem. Souhlasí to? Co to znamená spasit? Přivést nazpět. Proč si nevybral toho kazatele? Tento se nikdy nenalézal tam nahoře. Neměl žádné zastoupení. On přišel, aby spasil to, co upadlo.

Skrze hřích se tato žena dostala do zmatku. Bůh ji však měl již od počátku světa ve svém myšlení a přišel, aby ji očistil. Věděl, že má v sobě Jeho určení. On (farizeus) neměl od začátku nic než jeho rozumové poznání.

Poslyšte, přátelé, nemáte-li nic jiného, než vaše rozumové poznání, potom potřebujete nutně ještě něco jiného. A přece nikdy nebudete schopni to přijmout. Jenom tehdy, jestliže máte zastoupení. Toto je také důvod, a tomu věřím, proč sem přijíždíte z východu, západu, z jihu a ze severu. Je to živé zjevení Slovo. Pozorujte nyní, jak On od začátku zjevoval svou cestu skrze své proroky. On ji nikdy nezměnil. Spasení znamená: On vás ospravedlňuje, posvěcuje a posílá Ducha Svatého a Jeho oheň v nás spálí hřích, aby v nás mohl přebývat. S touto Zemí, kterou bude potřebovat ke svému spasitelnému plánu, to činí právě tak. Skrze Noé činila Země pokání a byla pokřtěna vodou. Ježíš přišel a posvětil ji v tom, že na ni vylil svou Krev a učinili si na ni platný nárok. Předtím než bude učiněna nová Země, musí být nejprve pokřtěna svatým ohněm, aby byla očištěna od každého d'ábla, každého zárodku, každé nemoci a všeho toho, co ji znečišťuje a byla očištěna a obnovena.

„*Viděl jsem nové nebe a novou zemi...*“ Vy se stanete novými lidmi. Amen! Ne, že by byl vyzáplatován starý člověk v tom, že vstoupí do nějaké církevní organizace, nebo obrátí nový list, nýbrž se stanete novými, dokonalými lidmi. Bůh vezme starého člověka, plně ho vypálí Duchem Svatým a ohněm a vstoupí do něho a pošle ze shora své zastoupení.

„Nikdo nemůže přijít je Mně, jediné když ho nejprve přitáhne Můj Otec.“
Jan 6:44. *„Všichni, které mi dal, přijdou ke Mně.“* Vidíte to? Ten samý plán a ta samá cesta.

Právě tak bude satan vzat ze Země, jako byl vzat od vás. Satan vás již více nemůže zdržovat. On sice může znovuzrozeného Kristova člověka pokoušet, ale nikdy se ho nemůže zmocnit, nebo ho Bůh již od počátku světa vyvolil. Poslal Ježíše, aby ho zachránil a Jeho Krev mluví za něho. Jak by mohl být hříšníkem, jestliže ho Bůh takto vůbec nevidí?

To jediné, co On slyší, je váš hlas. On vidí vaše zastoupení. Amen, To je pravda. Tím samým způsobem se stane svět Jeho vlastnictvím. Svět mu patří právě tak, jako Mu patříte vy, nebo toto bylo od samého počátku v Božím myšlení, mít svět, sedět na trůnu a kralovat jako král. Stát se zachráncem, být Spasitelem, to jsou Jeho vlastnosti. Právě tak, jako vy máte různé vlastnosti. Já nemohu vyslovit „veřeje“, jestliže právě na veřeje nemyslím, nemohu vyslovit „člověk“, nemyslím-li na člověka. Myslím-li na člověka, řeknu „člověk“. Slovo je vyjádřená s vyslovená myšlenka. Např. Jak mohl Izaiáš říci, že panna bude těhotná? Co bylo jeho myšlenkou? Mnozí z vás se ptají, jak může být toto rozeznávání v činnosti. Já vám to povím. Vidíte, vyslovím nějaké slovo, které neodpovídá mému myšlení, nebo o tom nic nevím. Nevím, co bych si měl myslet. Jak bych vám mohl říci, co jste činili před 10 lety, jestliže jsem vás ještě nikdy v životě neviděl? Jak bych vám mohl říci, kde budete a co budete v 10 letech činit? Jak bych mohl znát budoucnost? Je to myšlení někoho jiného.

„Takové myšlení přebývej ve vás všech, jako v Ježíši Kristu.“
Každý jednotlivec buď takového myšlení, jako bylo v Ježíši Kristu. Potom to není vaše myšlení, nýbrž Jeho myšlení ve vás. Potom nevyjadřujete vaše vlastní slova, nýbrž mluvíte Jeho Slova. Proto jsou bratři často zmateni, co se týče výkladu mluvení jazyky. Oni mluví věci, které nesouhlasí a nepoznají, že je to satan. Ptáte se: „V rajské zahradě Boží?“ Čekejte jenom, až všechno probereme. Sami zjistíte, jestli to souhlasí nebo ne.

Plevel a pšenice rostou na tom samém poli, obojí žije z toho samého slunce a z toho samého deště.

„Jestliže je mezi vámi prorok, potom jsem to Já, nebo on nepřináší své vlastní myšlenky, nýbrž vyslovuje Moje myšlenky. Moje vlastnosti se musí ukázat. Já používám jeho ústa, abych je vyslovil. Potom, co on je vysloví, musejí se vyplnit.“ „Nebe a země pominou, má slova ale nikdy nepominou.“

Izaiáš řekl: *„Panna bude těhotná.“* Tím to skončili. Bude těhotná. Co Bůh řekne, to se také splní. Ó, On skrze proroky zjevil všechna svá vlastní zjevení,

nebo skrze to přinesl své vlastnosti, myšlenky k vyjádření.. Zde bylo toto v oné malé ženě. Ona byla výrazem Jeho charakteristické vlastnosti. Tím nebyl onen kazatel – farizeus, který nepředstavoval světlo. On se to naučil z Bible, on se to učil, že Bůh je Bohem, učil se to, že posvěcení je správné, byl vyučený v Božích zákonech. Naučil se to skrze schopnost svého rozumu. On se narodil ve správné rodině, byl Levitou, a přece toto všechno věděl jenom skrze svůj rozum. Učil se jen to, co se stalo, ale ne to, co se právě dělo. Když viděl, co se právě stalo, nevěděla jeho církevní organizace, co by o tom měla říci, proto neměl nic, co by ho zastupovali. A přece byl v jeho čase na zemi Zachránce, aby zachránil všechny, kteří patřili Bohu.

Ona to přijala. Ona nepochybovala. Řekla: „*Až přijde Mesiáš, bude toto činit.*“ Tím to bylo vyřízeno. Ona to viděla následovat a On řekl: „*Já jsem Mesiáš.*“ Tím to bylo vyřízeno. Žádná otázka nezůstala otevřená. Ona běžela a vyprávěla o tom všem ostatním. „*Pojďte a pohleďte, koho jsem našla.*“

Skrze tyto vývojové stupně: ospravedlnění, posvěcení, křest Duchem a ohněm se staneme očištěnými a budeme chrámem, ve kterém On může přebývat. On dokoná toto vyčištění chrámu.

Starý svět nebyl ve svém složení skrze vodu zničen. Když byla všechna špína a všechno, co Bůh na Zemi stvořil, obmyto. Podoba Země, jako planety, nebyla při prvním zániku, o kterém Bible mluví, zničena. Tvar Země nebyl zničen, nýbrž jenom hřích a hříšníci, kteří na ni byli. Planeta zůstala zachována.

A přece vidíte, ospravedlnění, tak jak o tom baptisté a metodisté smýšlejí, ospravedlnění samotné, tedy uvěřit a být pokřtěn, nestačí. Jinak budete opět zapadat do věcí tohoto světa v tom, že si budete například vy, ženy, stříhat vlasy a nosit krátké kalhoty a dělat všechno ostatní ... Vidíte, při tom se s vámi ještě nic nestalo. Vy jste jenom pohleděli nazpět a uviděli jste, že jste jednali převráceně. Co přineslo ono ospravedlnění světu? Ono nic na světě nevyřídilo. Šlo to potom dál zrovna v takové míře, jako předtím. Právě to samé činí člověk, který nejde dál. To by měl také ten velký evangelista Billy Graham vědět. On řekl: „*Já budu evangelizovat, 30 tisíc lidí se obrátí, a když se po roce vrátím, nenajdu jich ani 30.*“ Oni došli jen tak daleko. Jistě činili pokání, přinejmenším většina z nich, nebo alespoň někteří, ale to nestačí. Zde pro to máme důkaz. Stará planeta Země nebyla skrze vodu zničena. Země byla jenom obmyta vodou. Právě tak zůstane planeta zachována, až bude spálena ohněm. To nezničí Zemi jako takovou, nýbrž jenom hřích bude zničen.

Dávejte nyní pozor, vy učení v Bibli. Obzvláště bratr Vayle se nyní na mne dívá. Všimněte si, ve 2 Petrově ve 3. kapitole je slovo „svět“, označeno

v češtině jako vesmír, to se týká světového zřízení. Země bude vypálena ohněm, prvky se v žáru ohně roztaví. To neznamená, že Země jako planeta zmizí, nýbrž svět – tedy politika, hříšníci, hřích, systémy, zárodky nemocí, nemoci a všechno převrácené – pomine.

Tenkrát otřásl Bůh zemí, a přece tentokrát otřese zemí i nebem. Tenkrát otřásl zemí, tentokrát otřese také nebem. My ale obdržíme neotřesitelné, věčné království. Všimněte si, On to vypůsobí. Vidíte, co řekl Petr – prvky se ale rozpustí v žáru ohně a země bude se vším lidským dílem, které na ní je, spálena ohněm. Ne Země samotná, nýbrž to dílo na ní, lidské dílo.

Všichni politici a jejich plány, všechny církevní organizace s jejich lidskými plány, budou spáleny ohněm. „*Nebe s rachotem pomine.*“ Všimli jste si toho? Nebe pomine s rachotem. Poslyšte, celá Země bude hořet a plyny, které budou na Zemi, se zapálí a budou explodovat. Petr zde v Bibli říká: „*Nebe s rachotem pomine.*“ Takový výbuch všechno otřese – ó, každá nemoc musí být zničena, všechny bodláky a trní, všechno, co musí pryč, bude spáleno ohněm. Myslete na to, to nebude jenom pořádný oheň, to bude ještě více, svatý oheň, který odejme satana a všechny jeho ďábly pryč. Obojí, nebe i země pominou. Amen. Všechny zárodky, všechen hmyz, všechen přirozený život na Zemi bude usmrcen. Dokonce i voda bude explodovat. Pomyslete na to, co to bude za rámus. Myslíte, že tento zvuk v Tucsonu, když bylo otevřeno 7 Pečetí a země byla otřesena tak, že se o tom mluvilo, něco bylo? Počkejte teprve, až tato Země obdrží svůj křest.

Vy víte, když člověk obdrží křest ohněm, je u toho hodně hlučno. Oni si myslí, že je to ostuda, slyšet, jak lidé křičí a jásají. Čekejte jenom, až tato Země obdrží svůj křest. Také i voda bude explodovat, nebo Bible říká ve Zjevení 21: „...a také moře již více nebylo.“ Ono bude explodovat.

Skrze to bude celá plocha Země změněna. Ona bude praskat a bude roztrhána na kusy. Vrstva Země bude stovky metrů do hloubky úplně zničena. Atmosféra a plyny, které jsou na ní, nyní člověk vynalezl rakety, skrze které se pokouší tyto vrstvy Země vyzkoumat a zjistili, že tyto vrstvy Země jsou složeny ze všech druhů plynů, tyto budou explodovat. Svatý Boží oheň přijde a vyčistí ji a celou plochu promění. Mnozí z vás by si chtěli poznamenat to řecké slovo *pominout*. Zjistil jsem, ze kterého slova to pochází. Myslel jsem totiž, jak může tento svět pominout, máme-li na něm ještě žít? Jestli si to někdo z vás chce napsat, budu vám to slabikovat. Já sám to nedovedu ani vyslovit, „PARERECHOMTA“. Nevím, jak se to správně vyslovuje. Je to tak, jak jsem vám to již řekl: jsem-li v nějaké věci inspirován, potom si otevřu příslušnou knihu, abych zjistil, co to slovo znamená. Toto slovo sice nedovedu vyslovit a přece mi Pán dal zjistit, co toto slovo znamená.

Bylo mi to zjeveno. Obdržel jsem to opět: „*Nebe a země pominou.*“ Toto slovo znamená, že z jednoho stavu přejde do druhého.

To neznamená úplné zničení. Anglické slovo pomínout znamená úplné zničení. A přece to řecké slovo takto nevyjadřuje. Pomínout znamená přejít z jednoho stavu do druhého.

Vidíte, znamená to přejít z jednoho stavu do druhého. Pavel to slovo používá k Titovi 3.5. Můžete si to napsat, abyste si to mohli později přečíst. On používá toto slovo v souvislosti s obnovením člověka. Stane-li se z hříšníka svatý člověk, nebyl tím úplně zničen. Je-li starý člověk proměněn. Není tím úplně zničen, nýbrž byl jen proměněn. On je od toho, co byl, proměněn k tomu, čím se stal, ale ne zničen. To samé slovo použil Ježíš v Matouši 19:28, kde mluví o novém utváření a proměně všech věcí a o 12 trůnech, na kterých budou sedět nově utvoření a proměnění v království svého Otce. On použil to samé slovo, když jim dával pokyn, aby odvázali oslici a přivedli ji k Němu. On řekl právě to samé při vzkříšení Lazara: „*Rozvažte ho, uvolněte ho, on je svázán a nechte ho odejít.*“ Jan 11:14.

Co to znamená? Země bude osvobozena od moci satana. Bude osvobozena. Bude volná od politiky, od náboženských církevních systémů, aby byla použita pro Boží království, které bude zřízeno zde na Zemi. A přece tak dlouho, dokud ještě bude v rukách satana a on bude na ní vládcem, skrze politiku, patří jemu. Ona patří jemu, ale nyní již více ne. Před tím mu patřila každá žena, ale potom přišel On, aby ji z toho držení osvobodil. On osvobodil můj a tvůj život z vlády hříchu a práva satana. Nyní mu již více nepatříme. Slyšeli jste, jak často jsem v modlitbě říkal: „Dej ruce pryč od Božího vlastnictví.“ Amen!

Mějte víru přivlastnit si to, co vám patří. Vy na to máte právo. „Dej od ní ruce pryč.“ „Dej ruce pryč od něho.“ Víra to učiní. Ona tím nebude zničena, nýbrž proměněna. „Dej od ní ruce pryč, aby byla volná. Uvolni ji!“ Ona (Země) pomine – bude proměněna. Politika, náboženství, církevní organizace, všechno zmizí. Vše to zmizí a nastane Boží království.

Ve zjevení 6:14 čteme: „...*zmizela jako zavřená kniha.*“ Jan říká v Bibli: „*Nebe a Země pominou...*“ Jinými slovy: „*Nebe a Země budou proměněny.*“

Také zde stojí to samé slovo. Ne, ona nebude zničena, nebo později, ve Zjevení 21, viděl Jan nový Jeruzalem od Boha sestupující na Zem. To neznamená, že by byla úplně zničena, změní se jen ty systémy. Daniel viděl to samé. Daniel 2:35: „*Kámen, který se sám uvolnil bez přičinění nějakého člověka z hory, zasáhl svět a zničil celou podobu systému tak, že to bylo jako plevel v létě na čistícím stroji, který odvál vítr pryč.*“

Kámen se stal velkou horou, která vyplnila celou Zemi. Dávejte nyní pozor na tuto horu, který vyplnila celou Zemi.

Zjistili jsme, že ve Zjevení 21:2 stojí napsáno: „*Králové Země tam přenesou svoji slávu.*“ Nový Jeruzalém sestoupí na tuto Zem, která bude proměněna. Jako muž, nebo žena, budeš mít tu samou postavu jako dříve, než tě Bůh zavolal. A přece vidíte, co se stalo. Nastalo obnovení. Starý život je pryč, staré touhy jsou pryč. Jestliže jste předtím pili, nadávali, hádali se, byli jste zlostní, utráceli jste čas potloukáním, byli jste nemorální, všechny tyto věci jsou jednoduše mrtvé.

Předtím jste byli satanovým nástrojem, nyní jste od toho osvobozeni. Právě tak to bude s budoucím světem – on bude osvobozený – nové nebe a nová Země, – právě tak, jako jste se vy stali novým stvořením. Každý ví, že toto slovo v řečtině znamená „nové stvoření“. Nové stvoření v tom samém starém chrámě, haleluja!

Dávejte pozor, jak to pokračuje. Je to slavné. Zjistili jsme, že králové této Země budou na této Zemi. V Mat. 5:5 opět Pán Ježíš říká: „*Tiší obdrží zemi.*“ Obdržíme jinou Zemi, i když to bude ta samá planeta.

Nestihnu-li to ostatní, pokusím se vám nyní vysvětlit spasitelný plán. Křest ohněm ji očistí a učiní způsobilým místem, ve kterém budou Jeho tiší žít. Je to právě tak, jak to On učinil s námi a učinil tato nová stvoření, aby v nich mohl přebývat. Předtím, nežli mohl vejít, museli jsme projít křtem ohněm; potom přišel Duch Svatý, aby v nás přebýval. Křest ohněm. Potom, co jsme tento křest ohněm přijali, mohl Duch Svatý vstoupit. Co bude nyní následovat jako výsledek? On z vás vypálí všechno to, co je v protikladu ke Slovu. On nepřijme nic jiného, než Slovo, nebo On je to Slovo. O tom jsme také přednedávnm mluvili, totiž o důkazu Ducha Svatého. Tento důkaz je v tom, že přijmete celé Slovo, ne církevní systém, a obdržíte jasnou mysl. Jak budete vědět, že jste Slovu skutečně rozuměli? Dávejte pozor, jestli se to potvrdí. Nuže, vy řeknete: „Viděl jsem to neb ono, že následovalo.“

Ó, ano, plevel se také živí tím samým způsobem. Ale musí to být celé Slovo. Abyste mohli být Nevěstou, musíte se stát Jeho součástí. On je to Slovo. Jaký díl od Něho to je? Slovo, které je zaslíbeno pro tento čas, skrze které On vyvolává Nevěstu.

Porozuměli jste tomu? Prosím, nezmeškejte to nyní. On ji nyní utváří ke způsobilému místu, aby v ní mohl na věky přebývat. Dávejte pozor. Toto se ještě nevztahuje na novou Zemi, nýbrž na tisícileté království. Tisícileté království je něco jiného. My budeme v tisíciletém království, ale to ještě není nová země a nové nebe. Ne, je to jenom místo odpočinku, čas odpočinutí.

Není to ještě vůbec nová země a nové nebe. Nebo vidíte, v tisíciletém království ještě existují věci, které tam vůbec nemohou vejít. Jeho předobrazem je sedmý den v ráji potom, co Bůh stvořil svět. On odpočinul sedmého dne v ráji.

Svět je nyní skoro 6 tisíc let starý. Uvidíte, vždycky po dvou tisíci letech přišlo nějaké narušení, Po dvou tisíci letech přišla potopa a On ji křtil. Čím? Vodou.

Po dalších dvou tisíci letech přišel Ježíš, aby ji posvětil a postavil si na ni nárok, vylil na ni svou krev a jmenoval ji svým vlastnictvím. „*A přijdu opět,*“ jako Král se svou Královnou. Co činí nyní, v dalších dvou tisíci letech? On přijde a uvede ji v odpočinití svého období, předtím na ní všechno spálí, vyčistí ji pro svůj lid a přivede tam své nazpět.

Dávejte pozor. Tisícileté království není dokonalý svět. Je to předobraz na 7. den. Potom přijde soud před bílým trůnem. Vidíte, v tisíciletém království se budeme stále ještě nacházet v čase, nebo potom přijde soud.

Jeden den je tisíc let. Je to součást času. Nezaměňujte to s novou Zemí, nebo ta to ještě nebude.

Někdo mi může říci: „Bratře, co budeš nyní říkat? Ty jsi již číslo 7, číslo dokonalosti jmenoval. Jaké číslo máš nyní? Ty přece věříš na časové rozdělení.“ To také věřím a činím. Bůh to vidí právě tak. „Ty jsi nyní se svými předobrazy jednotlivých časových období na konci. Jestliže ale něco přidáš za 7. den, jak se s tím vyrovnáš? Na co se nyní budeš vztahovat?“

Nuže, dobře. Chtěl bych na něco obrátit vaši pozornost. Nejsem ještě mimo časové rozdělení. Mám zde ještě jedno místo v Bibli. Myslete na to, všechno se musí do nejmenšího puntíku vyplnit. Nuže, řeknete, bratře Branhame, ty se pokoušíš přidat něco za sedmý den. Bůh stvořil Zemi v šesti dnech a v sedmém odpočinul. To byl předobraz na čas, a přece jsem předtím řekl, že my jdeme do věčnosti. „Kde je nyní tvůj obraz? Ty říkáš, že učíš na základě předobrazu, nyní už ale žádný nemáš, na který by jsi se mohl odvolávat.“ Ne, to nesouhlasí. Najděme si 3. Moj., 23. kapitolu.

Chtěl bych, abyste si vzpomněli, o čem jsem mluvil předposlední neděli. To mě také přivedlo na toto: 3. Moj. 23:26.

Myslete na to, existovalo 7 slavnostních dní: slavnost pozounů, slavnost Přesnic (stánků), slavnost obětování prvotin atd.

Sedm slavností bylo předobrazem na sedm církevních období. Vzpomínáte si, jak mnoho sobot bylo mezi jednou a druhou slavností? Bylo to sedm sobot mezi slavností nekvašených chlebů a slavností letnic, které představují 7 církevních období. Až sem stačíte sledovat všechna čísla. Řeknete:

„Bratře Branhame, nyní jsi ale se všemi čísly u konce. Tvůj počet 7 je dokonán. Nuže dobrá. Potom se chceme zamyslet nad poslední slavností. Slavnost stánků. Ve verši 36 – plných 7 dní budete přinášet obě ke spálení, potom v osmém dni budete mít slavnostní shromáždění. Zde přijde ještě jeden časový úsek. Zdržovat se ve svatyni a obětovat zápalní obě. Toto je konečná slavnost, ve které nesmíte vykonávat žádnou práci. Nyní máme osmý den. Existuje však jenom 7 dní a přece stojí napsáno o jednom slavnostním shromáždění v osmém dni.

Dávejte pozor: v tomto dni přitom nesmíte vykonávat žádnou práci. Co je to ten osmý den? Opět ten první. To je předobraz na věčnost, do které všechno bez přerušení přejde. Pohled'te, právě tak to bylo s osmým dnem. Tím posledním dnem slavnosti stánků. Vidíte, po posledním slavnostním dni, po posledním časovém období, potom, co je těch 7 dní zde na zemi úplně u konce, po tisíciletém království, následuje toto svaté slavnostní shromáždění. Myslete na to, zde se jedná o slavnost ve svatyni, o slavnost shromáždění ve svatyni. O tisíciletém království říká Bible: *„Budou stavět domy a v nich bydlet.“* (Iz. 65) A přece na nové Zemi on ty stánky již připravil.

Proto odešel. To místo je již postaveno. S Jeho stavbou my nemáme co do činění. Amen. Ona je věčná. Ó, jak jednoduše miluji toto Slovo. Svaté slavnostní shromáždění v osmém dni. Existuje jen 7 dní. V osmém dni, který je opět prvním, bude svaté slavnostní shromáždění. Dávejte pozor. Těch 7 dní má souvislost jenom se starým stvořením starého světa.

Sedmý den z toho je tisíciletém království, čas odpočinutí. Tak, jak Bůh všechno v šesti dnech stvořil a sedmého dne odpočinul, pracuje Církev 6 dní a sedmého dne právě tak odpočine. Ale vy jste ještě spojeni s časem. Nemluvím ještě o věčnosti. A přece vidíte, že neexistuje 8 dní, vy se nalézáte opět v prvním dni. Sobota nám představuje Starý zákon, dodržování soboty, to mizí, nebo, jak jsem řekl, bude proměněna v něco jiného. Ještě nepominula, nýbrž se ten Starý zákon, podle kterého byl ten určený den v týdně dodržován, proměnil.

Myslím, že v Izaiáši 28:9 stojí napsáno: *„To znamená stále: čiň toto, čiň ono. Dělej toto, dělej ono. Zde trochu, tam trochu. Ano, skrze lidi koktajících úst a cizím jazykem bude mluvit k tomuto lidu, On, který řekl: ‘Toto je to místo odpočinutí...’“*

Vidíte, vy přejdete do života, ale ne skrze dodržování nějakého dne, nebo předobrazu. Pavel mluví u Gal. 4:10 asi toto: *„Pozorujete dny, měsíce ... Mám o vás starost, že jsem u vás nadarmo pracoval.“* Vidíte, my nevcházíme skrze určité dny a určité předpisy. Vy jste přece přešli ze smrti do života, ne do dnů a časů, – vy jdete do věčnosti. Toto je svaté slavnostní shromáždění. Co je

s těmi sedmi dny? Dny pominou, nebo jak jsem již řekl, přejdou v něco jiného. Osmý den již pojednává o novém stvoření, nebo v osmém dni vstal náš Pán Ježíš z mrtvých. Tu to máte, jiné slavnostní shromáždění ve Svatyni svatých. Soboty nepřijdou vůbec v úvahu, ani slavnost ve Svatyni, ani slavnost Letnic a jiné. Ježíš vstal v osmém dni z mrtvých k našemu ospravedlnění. Po sedmi sobotách, po sedmi dnech, církevních obdobích, přijde osmý den se svatým slavnostním shromážděním, který bude zároveň tím prvním, ve kterém vstal Ježíš z mrtvých.

Vidíte, potom přejdete z času do věčnosti. Nebudete dodržovat žádné soboty, ani novoměsíce (Kol. 2:16, 20), ani tomu podobné věci, nýbrž jste přešli – proměněni, ne zničeni – přešli jste ze smrti do věčného života. Co nás učí Bible? Že přejdeme z jednoho stavu do druhého. Stará sobota zmizela. Ježíš byl v osmém dni vzkříšen. To byl svatý den a to nebyl už den, nebo „den“ je vyjádřením časového úseku, ale ten je již potom pryč, on přejde do věčnosti a my se dostaneme znovu k prvnímu dni.

Věčnost je jako kruh, nenajdete v něm nikde konce. Ve správném kruhu nenajdete žádné přerušování ... člověk jde a jde. Zcela jedno, jak jdete, jde se dál, začnete zde, jdete přes předsň, na Zemi. Zanecháte Zem za sebou a jdete zase dál a stále ještě dál.

Stvoření zde na Zemi je od satana zpřevrácené. Má svůj konec až zazní zlatý zvon a pozoun. Již tenkrát, jako na začátku, jako východisko z ráje, když byl člověk vsazen na tuto zem a potom padl, vylila malá ovečka svou krev, která mluvila o tom, že přijde velká ovečka a vylije svou Krev na Golgatě. Na Golgatě byl vztyčen kříž a přinesl spojení pro ty, kteří byli ve Starém zákoně ospravedlněni a po tomto dni vyhlíželi. V tomto novém úseku, při příchodu Pána na zem, pouto spasení, Krev, spasitelná moc, o které mluvím, která obojí, lidi i Zemi zachránila, stejným způsobem opět vyústí do věčnosti. Všechno nesvaté a všichni, kteří k tomu nebyli určeni, budou spáleni v ohnivém jezeře. Vidíte to? Pozorujte, v osmém dni vstal Pán Ježíš z mrtvých, věčný Král, věčné království, k našemu ospravedlnění, abychom byli v Něk pokřtěni k věčnému životu. Ne 7 dní, – nemá to s těmi dny nic společného, toto, o čem nyní mluvím, se vztahuje na příchod na věčnost. Všimněte si, po sedmi sobotách, v padesátém dni, je opět slavnostní shromáždění ve Svatyni. Co následovalo? Duch Svatý sestoupil o letnicích, to bylo v osmém dni. Byl vylit po sedmi sobotách, přesně v osmém dni, po Jeho zmrtvýchvstání. Bylo to 7 x 7 a potom byl vylit v prvním dni, začátkem týdne.

Zde máte svatou slavnost shromáždění. Toto však nemá s vlastní věcí (letnicemi) nic společného, nebo to jde vysoko nad to.

Ono se bude konat v Božím království s vyvolenými, kteří nemají žádný začátek, nýbrž věčný život. Ono to nezačne v určitém dni. Vy jste nebyli v některém určitém dni zachráněni. Pán Ježíš jenom přišel, aby dokonal zachránění, a přece jste byli již od začátku zachráněni, nebo jste měli již od začátku věčný život.

Pstruh nemůže být nikdy žábou. Oni se mohou pohybovat v té samé vodě, ale on byl od začátku pstruhem. Máme ještě stále k dispozici časové období a jsme stále ještě v plné harmonii s Písmem. Po padesáti dnech to přišlo. Vidíte, osmý den nemůže být připojen k týdnu. Vidíte, on se nemůže počítat za osmý den v týdnu. Počítejte 7 dní a přijdete zase k tomu prvnímu a potom musíte začít opět znova. Všechny ostatní předobrazy se týkají našeho života zde, a přece, jestliže dojdeme k osmému dni, přejdeme do věčnosti. Tohoto nedosáhnete skrze zákony, obřady, předpisy, nýbrž skrze vyvolení. Amen. To je to pravé svaté, slavnostní shromáždění. Vidíte, a my přijdeme nyní ke konci sedmého církevního období – období letničního. Poznáváte to?

My jdeme ke svému slavnostnímu shromáždění. Až Církev bude zavolána, odebere se do pravé, skutečné věčnosti, ne do dalšího období, nebo církevní organizace, nýbrž na věčnost, s věčným Králem. To ostatní již více nebude mít. Dny a čas již více nebudou existovat. Přešli jsme do věčnosti, ze které jste přišli. Vy jste tam byli již hned od začátku. Jestliže máte věčný život – existuje jenom jedna forma věčného života a to je Bůh – potom jste jednou z Jeho vyjádřených vlastností. Jestliže to tak s vámi není, nikdy se tam nedostanete.

„Nikdo nemůže ke Mně přijít; jenom tehdy, jestliže ho Můj Otec nejprve přitáhne.“ Jan 6:44.

Vidíte, všechny tyto staré věci pomínou a přece tyto věčné ne. Toto se vztahuje na věčnost. Duch Svátý je věčný. Vy jste také na věčnosti, kde jste byli již od počátku. Pochopili jste nyní, co se stalo? Vy jste byli stvořeni k věčnému cíli, nebo jste zjevenou vlastností, která byla v Bohu. On myslel na vás, přivedl vás k uplatnění a stvořil Zemi, aby vás z ní vyňal a učinil z vás lidskou bytost. Potom přišel hřích a zničil Jeho cestu. Ale vy jste přece vyšli, byli jste ale spolu se světem ztraceni. Proto On přišel a zachránil vás, vás, kteří jste byli vyjádřením jeho vlastnosti, a právě tak Zemi v tom samém způsobu.

Jeho předsevzetí jde dál. Haleluja.

Ó, to mi dělá tak dobře, když na to myslím, co před námi leží. Efez. 1:10. Chce-li si to někdo poznamenat, to není označování časového úseku, ani označování sedmého dne, nýbrž „plnost času“. Jestliže přišla plnost času, když bude vyplněn, když už žádný čas nepříjde, přejdeme do věčnosti.

Potom, co budou všechna Církevní období u konce – když byl časový úsek Lutherův, potom metodistů, potom bude letniční u konce, kam potom půjdeme?

Na věčnost. Potom nebude žádné číslo 7, nebo 8 atd. Na věčnosti nebudou žádná čísla, žádný čas a podobně. Amen. Ó, vidíte to nyní?

Potom, co bude na konci tisíciletého království vyplněn čas, bude se konat soud před velkým bílým Trůnem, který je předobraz na Ducha Svatého.

Potom, co svět bude zničen ohněm, křtem svatého ohně z nebe pokřtěn, nebude již existovat žádný hřích, všechny zárodky zmizely, všichni d'áblové jsou pryč. Všechna pokušení jsou pryč, všechno zlé zmizelo. Co bude činit Bůh potom? Potom přijde na Zem a bude na ní přebývat, protože všechen hřích zmizel. On činí to samé, když vás křtí Duchem Svatým a ohněm. Potom On může přijít a zaujmout ve vás svůj příbytek a my se nacházíme v nebeských oblastech v Kristu Ježíši, nebo jsme v něm.

My v Něk ne teprve budeme, již v Něk nyní jsme, v Ježíši Kristu.

Jak přijdeme do Něk? Skrze křest Ducha Svatého. Skrze jednoho Ducha jsme všichni vekřtěni v Ježíše Krista. My to již jsme. My nebudeme teprve až potom někdy v Něk, ale jsme již nyní v Něk. On je ten velký duchovní Král nad Duchem, který je v nás. Právě tak, jako myslel na ostatní, myslel i na to, že se Sám stane člověkem. To byli jeho myšlenky. Jak přivedl nyní jeho myšlenky k vyjádření? V tom, že On mluvil: „*Staň se ... Staň se ...*“ a stalo se. Staň se ... a ono to bylo zde. On stále opět mluvil: „*Staň se...*“, až lidé jednoho dne řekli: „Bůh k nám nebude již více mluvit.“ Potom On řekl: „Budu k nim mluvit skrze proroka.“ Potom mluvil prorok: „Staň se. Toto neb ono nech přijde.“ A ono se to stalo, a ono se to stalo, a ono se to stalo právě tak. Pochopili jste to nyní? Plnost času přijde hned, jakmile bude čas naplněn. Potom, co bude svět pokřtěn, hřích bude pryč, potom, co křest učiní Zemi ke způsobitelnému místu, potom, co již více nebude existovat žádná nemoc, žádná smrt, žádné starosti, žádné zárodky, žádné trní a bodláčí, žádné utrpení, žádné stáří, nic, co by mohlo umřít, nic převráceného, jenom všechno správné, nic přirozeného, jenom všechno věčné. Potom jsou jeho vlastnosti vyjádřeny, nebo ony zde byly již od počátku. On si to tak představoval. Co se stalo? On postavil Adama a Evu na tuto Zemi a řekl: „*Plod'te se a rozmnožujte a naplňte zemi.*“ Některá těla se nalézala již zde. Byli jste zformováni tak, abyste mohli jíst a všechno dělat. Tak si to On představoval. A přece potom přišel hřích a přerušil Jeho plán. Ale během celého času se toto tlačilo kupředu. Co ale učinil Ježíš? Bůh sestoupil, přišel v podobě muže, vyjádřen v člověku a položil Svůj život. Místo, aby zde zůstal – On je Král – Sám sebe obětoval, aby všechny pozůstalé vysvobodil. Pochopili jste to? Až bude

všechno u konce a všechno vráceno nazpět a Boží předsevzetí vyplněno, potom bude opět věčný Král u Jeho věčných poddaných, kteří byli v lidském těle Jeho vyjádřením.

Právě tak to bude následovat. Potom bude hřích opět odňat pryč, d'ábel zmizí.

Potom se všechno stalo. Co toto vypůsobí? Tato Země není místem, na které by mohlo sestoupit nebe. Podívejte se na ni, jak je hříšná. Ona musí být nejprve vyčištěna.

Nikdo, žádný muž a žádná žena, žádný mladík ani žádná dívka – nic na to nedám, kdo to je – není způsobilý vystoupit zde na kazatelnu a učinit si nárok být křesťanem, aniž by byl naplněn Duchem Svatým.

Nemáte nárok přijímat svatou večeři Páně, ani mít podíl na obmýváním nohou, nebo něco podobného činit, dokud nejste očištěni svatým Božím ohněm.

Žádný muž nemá právo kázat, jenom tehdy, když se s Ním, jako Mojžíš, potká venku na svaté půdě, s tím Ohnivým Sloupem (který tam visí), kde pozná, na čem je.

Dávejte pozor, jak půjdeme dál. Potom, co svět obdržel křest ohněm a všechny zárodky zmizely, stalo se způsobilým místem pro přebývání nebe na Zemi.

Předobraz je obsažen v tom, že jsme v Kristu přesazeni do nebeských oblastí. Jsme tak, jako ona žena, vytáhnutí ze špíny a stali jsme se vyjádřením Božích vlastností. Jsme nyní Boží synové, nestaneme se jimi teprve později. Jsme vlastnostmi Božích myšlenek. Řeknete: „Podívej se, tento kazatel, nebyl on synem Božím?“ Bylo dokázáno, že jím nebyl, nebo co nemohl pochopit, neřekl. „Věřím Bibli.“ Zcela jistě, a přece nemohl rozpoznat Slovo zjevené v tom čase. On měl jenom rozumové vedení od jedné skupiny, která byla již před ním. Dnes je to to samé. Víím, že je to velmi tvrdé, ale je to pravda. Tehdy tam bylo zrovna tak Slovo, jak to bylo na ten den předpověděno. A přestože byl váženou osobností, nemohl to poznat. Proč? Zcela jedno, jak byl vzdělaný, nebo čím byl, neměl žádné zastoupení skrze vyvolení.

Jenom při vyvolených to tak bude. Jenom při nich to tak může být. Jenom skrze toto se může vyvolení potvrdit, nebo jestliže máte věčný život, museli jste již před tím stále být Boží součástí. Nebo On je jediný, který je věčný. Vidíte to? Ó, přemýšlejte o tom. Dávejte na to pozor, co během velkého tisíciletého království bude následovat. Až hřích úplně zmizí, začne tisícileté království. To je čas, kdy Duch Svatý zaujme své místo, tak, jak to činí u nás. Přešli jsme ze smrti do života a v Kristu Ježíši jsme přeneseni do nebeského

světa, do Jeho nádherné přítomnosti. Také i fyzická smrt zmizí, tak, jako nyní zmizela duchovní smrt. Něco takového, jako duchovní smrt pro křtěného svatého Božího člověka více neexistuje. „*On žije, i když zemře, a kdo žije a věří ve Mne, nikdy neumře.*“ Celé Písmo se musí vyplnit. Nemůžete umřít, nebo máte věčný život. Vždy jste ho měli, to jediné je, že teď vás to Spasitel nechal poznat.

Vy jste to měli již stále. To je také důvod, proč rozeznáte čas, ve kterém žijete. Jak mnozí toto rozeznají? Mnoho díky. Vy jste poznali čas, ve kterém žijete. Metodisté říkají: „Jestliže budete jásat, tak jste to obdrželi.“ Mnozí z nich jásalí a přece to neobdrželi. Letniční říkají: „Jestliže jste mluvili v jazycích, tak jste to obdrželi.“ Mnozí mluví v jazycích a přece to neobdrželi. Vidíte, farizeové měli všechny druhy zvyku, a když bylo Slovo zjeveno, nepoznali to. Jestliže jste Nevěstou – Nevěsta je součástí svého Muže. Vaše jediná možnost toto prožít spočívá v tom, že poznáte, jakou součástí vašeho Manžela, Slova, jste. Jinak nemůžete rozpoznat, že jste Nevěstou. Jak mnozí tomu rozumí? Musíte rozpoznat vaše postavení. Vidíte. Postavení někoho jiného poznat nemůžete. Co by se stalo, kdyby Mojžíš přišel s poselstvím Noého a i když Noé byl součástí tohoto poselství, to by vůbec neúčinkovalo. Co by bylo, kdyby Ježíš přinesl poselství Mojžíšovo?

Nepřineslo by to žádný výsledek. To bylo jiné časové období. V tom to bylo jiné proroctví. Jaký díl ze Slova se tam musel vyplnit. To byl jiný den v týdnu. Práce určená na úterý nemohla být vykonána ve středu. V sobotu musí být vykonána práce, která je určená na sobotu. Oni to tenkrát nepoznali a řekli: „*Máme Mojžíše.*“ On odpověděl: „*Kdybyste znali Mojžíše, znali byste také i Mne, nebo on o Mně mluvil. Proroka, jako mne, vzbudí Pán, tvůj Bůh, tobě.*“

Pochopili jste smysl toho? Vidíte, potom řekl Ježíš v Janově evangeliu 14 přibližně toto: „*Až přijde On, Duch Svatý, připomene vám všechno a ukáže vám, ve kterém čase žijete. A ještě na něčem to poznáte, nebo On vám bude zvěstovat budoucí věci.*“ Toto vede přímo nazpět k proroctví. Až On přijde.

Nová země a nové nebe nebudou nikdy temné. Až přijde nová Země, satan bude svázán. Satan, který je nyní volný, je žalobcem. Na nové Zemi bude svázán a uvržen do ohnivého jezera.

Zamysleme se nyní nad novou Zemí. Na nové Zemi nebude nikdy temné nebe. Ne, nebo toto přichází od prokletí. Ona nebude nikdy temná od zuřivých mraků. Nikdy nebudou vát vichřice, aby vyrážely a kácely stromy, strhly domy a převrátily věci. Blesky a satanův hněv na ní nebudou nikdy řídit a muže, který jde po ulici, neusmrtí, nebo nespálí budovy. Ne, nikdy více. Nikdy již nebudou přes ní vát smršťe, vichřice nebo tornáda, aby zničily domy a malé děti, nebo tomu podobné věci. Přál bych si, abych měl ještě čas,

a přece musím některé místa z Písma vynechat, aby to netrvalo příliš dlouho, nebo se ještě musím modlit za nemocné.

Nebe a země jsou spojeny. Bůh a člověk jsou smířeni. Začal znovu vrácený ráj. Celé prokletí je pryč, tak jako celé prokletí hříchu je pryč, jestliže vás Duch Svátý přijme.

Vidíte, ne vy Ho přijmete. On přijme vás, nebo to je Boží vlastnost. Duch Svátý je Duch Boží. Je to vlastnost Božího myšlení, že jste byli přijati, nebo jste byli k tomu účelu určeni. Vy jste se narodili v hříchu a přece měl Bůh ty, kteří mu patří. Vy jste se stali zde na zemi Jeho vyjádřením a On přišel a dostihl vás. Nyní jste navráceni tam, kam patříte. Hřích ztratil nad vámi svoji moc. To souhlasí. Touha hřešit opustila vaše srdce, jestliže tam vstoupil Duch Svátý, jste obnoveným člověkem. Jestliže bude Země právě tak obnovena, nebude již více žádné prokletí, žádná bouře, vichřice, žádný vítr, žádný orkán existovat. Jste smířeni. Duch a člověk jsou spojeni. Nová Země bude opět navrácena do krásy ráje. Ta nová Země bude tak připravena: myslíte nato, potom, co stará Země bude zasažena a spálena ohněm. Prvky se v žáru roztaví a všechno lidské dílo na ni shoří, voda bude explodovat, ona se vznítí a všechno půjde do vzduchu. Sopky se otevrou a horká žhoucí láva se roznese tisíce kilometrů ve vzduchu.

Duch Svátý vezme každý zárodek pryč, každý hřích a všechno ostatní. Jábel bude svázán a uvržen do ohnivého jezera, uzavřen do šířajícího ohně hněvu Božího. Nebude existovat žádné divoké zvíře, které by vás roztrhalo. Jestliže půjdete květinovou zahradou, nebude tam žádný had, který by na vás zasyčel a který by vás jedovatě kousl. Ó, nebude to překrásné? Slyšte, na nové Zemi již nebude nikdy více žádný hrob. Nebude tam žádný existovat. Lidé a Bůh jsou sjednoceni. Nevěsta a Ženich, nebe a země se objaly. Bůh sestoupil dolů, aby bydlel s lidmi. Nebude více žádného hříchu, žádného utrpení. Nikdy nepotečou slzy matky po tváři, aby plakala nad dítětem. Amen. Na této nové vrstvě Země to nebude existovat. Ne, nebo ona je zachráněna. To, co se na ní nalézá, je osvobozeno a patří Jemu a Jeho lidu. Vidíte, jste součástí této Země. Souhlasí to? Když vás zachránil, zachránil tím samým způsobem také Zemi. Potom jste opět spojeni. Mohlo by to být ještě jasněji vysvětleno? Vy musíte být spaseni, nebo jste jednou z jejich součástí. Jestliže na vás ještě nepřišla Jeho Krev, potom nejste spaseni – ani jste nebyli zavoláni.

Potom ji očistí. To samé činí také oheň. I když na ni tekla Krev, přesto musí být ještě očištěna ohněm, aby zde Bůh mohl mít své místo k přebývání.

To souhlasí. Bůh již své přebývání z části zaujal v tom, že již zřídil na této Zemi království Boží v srdcích Jeho svatých. Jsou to ti, kteří Mu již od počátku patřili. Ti Jeho jsou již spaseni. Na co On nyní čeká?

Na to, aby vysvobodil Zemi, aby tam své mohl zasadit, aby Jeho předurčený plán mohl být přesně vyplněn. Pomyslete, žádné hroby, slzy, žádné krveprolití již více nebude. Ona již více nebude svlažována slzami nebo krví. Ne, žádné války, žádné sněhové mraky. Nikdy více již nebude na ní ležet studený sníh a pálivé slunce pálit trávu. Haleluja.

I v poušti budou vyrážet růže. Stará trnitá poušť bude jednoho dne, až bude zachráněna a obdrží svůj křest, kvést jako růže. Bůh to řekl. Nyní existuje mnoho druhů kaktusů a trnitých keřů, ale na to všechno čeká ohnivý křest. Je to tak, jako s člověkem, který má v sobě stále ještě nenávist, zlobu a sklony k hádání. Když přijde ohnivý křest, je od toho očištěn. Potom už není závistivý a nic z toho všeho není – stal se dokonalým Božím příbytkem.

Myslete na to. To jsou jeho podřízení, kteří se tam s Ním nahoře setkají. Amen. To není jenom pohádka. To je pravda. To řekl Bůh. On to zaslíbil. K tomu se Nevěsta přibližuje. On také řekl, že i poušť bude kvést, jako růže, satan a hřích jednou provždy zmizí. Všechno se stane a začne věčnost. Mocný archanděl satan, který všechno toto zlo způsobil a všechno zkazil, bude zničen.

Myslete na to, Bible říká, že každá duše, která Ho neposlouchá, bude zničena. (Sk. ap. 3:23) Ale vidíte, že On sám Sebe nemůže zničit a přesto zůstat Bohem. Jestliže je tedy duše ze světa, bude se světem zničena. Jestliže ale byla věčně s Bohem, nikdy nezačala, nebo je součástí Boha, a proto také nemůže být zničena. Amen. Jak přeslavné. Jak vděční bychom měli být. Církev toto musí poznat.

Lidé, všechno, co jste činili, leží zde. Pokouším se vám to říci. Něco musím vynechat, nebo se musím k tomuto tématu ještě jednou vrátit. Všechny tyto věci, satan hřích, věčně zmizí – nikdy více nebudou. Vidíte, satan nemůže tvořit. Kdyby to mohl, byl by Bohem. On může jenom zpřevracet, co bylo stvořeno. Všechna tato převrácenost a zkaženost bude pryč, nebude již více smrti. Jestliže zmizí, přijde život. Všechna znamení převrácenosti jsou pryč. Bodláky, trní, jsou znamením hříchu. Země tím byla prokleta. Potom to ale bude u konce. Nemoci také přišli tímto způsobem. Také ty zmizí. Smrti již více nebude, žádné krveprolévání. Nic, jenom posvěcení spasených bude na Zemi.

Ó, cítím se jednoduše tak dobře.

Bůh své stvoření a bytosti, které stvořil, zachránil skrze svou krev, skrze svůj očišťující plán; hubící zárodky, hřích očistí tak, že to bude sterilizováno. Nejlepší sterilizační prostředek je oheň. Můžete vzít cokoliv, mydlový

prostředek, všelijaké chemické látky, o kterých se mluví, a pořád nebudou zárodky úplně odstraněny. A přece, položte to do ohně.

Jestliže svatý Boží oheň Zemi vysterilizuje, v té době bude Nevěsta vzata do nebe, zatím co bude ten proces na zemi probíhat, a potom přijde opět na tuto Zemi. Bude nová Země a nové nebe. Žádná ledová zima, žádné pálivé léto ji již nebude více škodit. Země pokvete jako růže. Hřích a hříšníci jsou pryč. Bůh přebývá ve Svých stvořeních a ve Svém stvoření společně v dokonalém souladu. Nebe a země jsou jako žena a muž. Tak je to i s Kristem a Jeho Církví. Oni se v tomto mocném plánu spasení spojí a budou navraceni opět do Boží náruče. Na nové Zemi bude také nové město. Poslyšte nyní dobře. Nezmeškejte to. Ježíš řekl v Janově evangeliu 14:12, že odejde a připraví nám místo. *„Nelekej se srdce vaše, jestliže odejdu, mám k tomu důvod, proč odcházím.“* On řekl: *„Věříte v Boha, i ve Mne věřte.“* *„Jdu, abych vám připravil místa.“* *„V domě mého Otce je mnoho příbytků.“* *„V království mého Otce je mnoho paláců.“* Kristus je nyní tam a připravuje nový Jeruzalém. Poslouchejte soustředěně. Nezmeškejte to. Kristus je nyní v nebi a připravuje nový Jeruzalém. Bůh stvořil zemi v šesti dnech nebo v šesti tisíci letech. Stojí napsáno: *„Nebud'te nerozumní.“* (Efez. 5:17)

V Písmu také čteme, že 1 tisíc let je jako jeden den. Kristus tam odešel, aby nám připravil místo. Toto již běží mnoho tisíc let. *„A jestliže tam přijdu a připravím vám místa, zase přijdu a vezmu vás k sobě, abyste, kde jsem Já, i vy byli.“*

Dávejte pozor. Spasitel a spasení. Přál bych si, abychom měli dostatek času se tímto zabývat, co jsem si zde ještě poznamenal. Totiž místo, kde Šalamoun vyzdvihuje tuto dívku, tuto Nevěstu. Musím to ale vynechat, nebo už bude pozdě. Já se k tomu však vrátím. Šalamoun ji získal, ale ona byla zasnoubena s jedním pastýřem. Někteří míní, že to byla jenom píseň, kterou zpíval. Ó, ne.

Šalamoun byl nástupce trůnu po Davidovi zde na zemi. To právě ukazuje na to, že tehdejší království muselo přejít. Byl to predobraz na Krista, který miluje svoji Nevěstu. (V písni Šalamounově.)

Všimněte si, že Ježíš řekl u Jana 14: *„Jdu, abych vám připravil místa.“* Ó, přemýšleli jste již o tom, jak budou vypadat? Nevěsto, jak bude toto místo vypadat? Ono bude navrženo a připraveno od Božího Architekta. Jak bude toto město vypadat? O tom chci nyní několik minut mluvit. Boží Architekt ho navrhl a připravil. Vidíte, On ho utvářel svýma jemnýma rukama pro svoji milovanou Nevěstu. Jak bude vypadat? Můžete si představit, že muž, který si chce vzít nějakou ženu, a je toho schopen, staví podle jejího vkusu a každou maličkost dělá tak, jak to má ona ráda. Amen.

Boží Architekt stavěl nové město zcela podle její chuti. Tam, kde bude bydlet se svojí Nevěstou. Žádný div, že apoštol říká, co oko nevidělo, ucho neslyšelo a na srdce lidské nevstoupilo, to Bůh připravil těm, kteří Ho milují. Chceme vidět, jestliže se můžeme na okamžik do toho zahloubat, abychom zjistili, jak bude vypadat. Boží Architekt to pro svoji nejmilejší navrhl. Ó, co to musí být za místo, jestliže je naplánoval Boží Architekt pro Jeho příbuzné, kteří byli živým Bohem, původcem Božího života, předurčení. Jak bude to místo vypadat? Přemýšlejte o tom. Nezapomeňte, ono nebude v nebi. Jan říká: „*Viděl jsem ho sestupovat z nebe.*“ Ono bude na zemi, ale ne na této zemi, která pomine, nýbrž na zachráněné zemi. Bůh neřekl, že nechá vzniknou nové pokolení, nýbrž vysvobodí ty, kteří jsou zde. On nepřivede žádné nové pokolení. Vysvobodí ty, kteří zde již jsou.

On nebude tvořit nový svět, nýbrž vezme tento, pošle oheň a vyčistí ho tak, jak to udělal s námi. Jeho plány musí zůstat jedno provždy stejné. Myslete na to, ono nebude v nebi – ono přijde z nebe na tuto Zem. Je to příbytek, místo, kde On bude přebývat, kde si zřídí místo svého přebývání. Jan ho viděl sestupovat z nebe, když se nalézal na ostrově Patmos.

Stojí to zapsáno ve Zjevení 21. Jan viděl město sestupovat z nebe, jako když holubice – Bůh – sestoupil z nebe na Jeho pozemský stánek, na Ježíše.

Když se Ježíš setkal s prorokem, byl pokřtěn. Slovo přichází k prorokovi a On byl to Slovo. Prorok tam stál a odmítl všechny jejich církevní organizace, až uviděl Slovo, které přišlo k němu. Prorok byl udiven a řekl: „*Já bych měl být pokřtěn od tebe a ty přicházíš ke mně?*“ On odpověděl: „*Nech to následovat, nebo se nám sluší naplnit všechnu spravedlnost.*“ Já jsem obět a ta musí být obmyta. Proto Ho poslechl.

A když Ježíš vystupoval z vody, Jan řekl: „*Viděl jsem nebe otevřené.*“ Prorok to viděl. On viděl, jak se nebe otevřelo a Duch Boží se v podobě holubice vznášel na Něho dolů a uslyšel hlas, který měl asi tento význam: „*Toto je můj díl Země, který jsem spasil a od tohoto dílu země vysvobodím i zbytek, nebo On je mé zjevené Slovo. Já jsem celý svět postavil skrze Slovo do života (Židům 11) a satan během celého času držel všechno pevně v rukách. Ale Já jsem přišel, abych je spasil – všechny ty, kteří patří k Jeho tělu – a Já přijdu a budu v nich přebývat.*“ Jan řekl: „*Viděl jsem svaté město, nový Jeruzalém, sestupovat s nebe, tak jako okrášlenou nevěstu svému Ženichovi.*“ Kam sestoupilo? Právě tak jako tenkrát – zde na tuto Zem. Ježíš byl částí této Země, na kterou sestoupil Duch Svatý. Souhlasí to? A Tento zůstal stále, jednou provždy na Něm. On Ho nemůže nikdy opustit. On na Něm zůstává stále. On a Bůh jsou jedno. On stále trvá. Jan viděl svaté město, Jeruzalém, nový Jeruzalém, sestupující z nebe právě jako tu holubici. A to město se

usadilo na nové Zemi, dokonale vysvobozené zemi. Za jakým účelem? Aby uplatnil svůj nárok pro každého svého, pro kterého tuto Zemi stvořil, každý muž a každá žena, kteří již měli zastoupení na věčnosti, jsou spaseni a zachráněni.

Země bude očištěna skrze hořící oheň. Ježíš se nalézal v ohnivých pokušeních 40 dní na poušti. Všimněte si, potom byl připraven pro svoji službu. Myslete na to! Duch Svátý přišel na tuto Zemi, na Ježíše a na Jeho svatou Krev. Dávejte pozor. Doufám, že nejdu příliš do hloubky. Svatá Krev, která byla životem, byla stvořena Bohem, byla Božím stvořením. Můžete to vidět?

Bůh vyjádřený ve stvoření. On byl Duch. Bible říká, že Ježíš je počátkem stvoření Božího. Jak začal? V náručí jedné ženy. Čím byla? Byla jenom nositelkou. Jak nemohou ti slepí lidé zde vidět to protikladné postavení k semeni hada? Eva byla postavena na tuto zemi a předtím, než se jí satan nebo jiný mohl dotknout, řekl jim Bůh: *„Plod'te se a rozmnožujte a naplňte zemi.“* A přece potom přišel mezi ně satan a jestliže ten první byl Adamův syn, potom opravdu nevím. Adam byl přímý potomek Boží a člověk obdrží vždycky jenom vlastnosti svých rodičů. Jestliže jste znovuzrozeni, budete mít vlastnosti svého nebeského Otce. Váš Otec v nebi je to Slovo a to Slovo je součástí vašeho Otce. Jak můžete toto Slovo kvůli nějaké církevní organizaci zapírat? Doufám, že toto nezmeškáte ... Vím, že je to od Boha.

Zde On sestoupil a tam stál Ježíš – vyjádření Boha. Dávejte pozor. Bůh řekl k hadu: „Protože jsi to učinil, postavím nepřátelství mezi semenem tvým a jejím semenem. Souhlasí to? A žena přece nemá žádné semeno. Přemýšleli jste o tom? Ona je podobna poli, nemá však žádné semeno. Vidíte toho hada – on své semeno vložil do tohoto pole. Jestliže žena nemá žádné semeno, musí čekat, až nějaké obdrží. Vidíte, toto následovalo skrze pohlavní spojení satana, skrze hada, který tenkrát nebyl žádným plazivým zvířetem, nýbrž měl nohy, které později zmizeli. Bylo to nejchytřejší zvíře ze všech zvířat a to jediné, které se mohlo spojit se ženou. Semeno zvířete se dnes nespojuje s lidmi. Člověk to zkoušel, nejde to. Semeno mužského zvířecího pohlaví se nemůže spojit se ženou. To nejde. A přece toto zvíře stálo člověku nejbliže. Vidíte, oni nemohou nalézt pokračování mezi člověkem a šimpanzem. Vidíte, když se všechno vyvíjelo, od ptáka až k opicím, potom šimpanz a potom jim něco chybí. To byl tehdejší had, ale ne plazící se po zemi. On úplně ztratil svoji podobu, nebo byl proklet. Bůh neproklel Adama, i když učinil to samé. On proklel zemi, aby nesla trní a bodláčí. Také Evu neproklel, řekl ale, že Adam bude jejím pánem. Od té doby se nesmí vůbec pokoušet kázat nebo něco podobného činit. Adam je jejím pánem.

„V potu tváři se budeš živit celý svůj život, až se opět navrátíš do země.“ Také řekl: „Postavím nepřátelství mezi tvým semenem a jejím semenem.“ Žena neměla žádné semeno, ona nemohla nikdy žádné mít, proto ho musela někde obdržet. Bůh jí – Marii – jedno semeno dal, ne však skrze pohlavní spojení, nýbrž skrze stvoření. Nemůžete to vy, slepí lidé, vidět, jak to bylo se semenem hada? Ó, satan se k ní dostal před Adamem a tím tam to semeno přišlo.

Marie však obdržela zaslíbené semeno. Co to bylo? Bůh sám. On byl ten začátek „Božího stvoření“. Vidíte, Abel byl spravedlivý muž po svém otci a Set, který se narodil po něm, právě tak. Odkud přišel ten zlý chlapík, vrah a lhář? Vidíte? Odkud přišel? K tomu bylo zapotřebí semene a také sám byl nositel semene, Kain byl muž. Ó, kde se nalézají tito slepí lidé?

Bůh tohoto světa zaslepil jejich oči. Žádný div, že Ježíš řekl: „*Nikdo nemůže sám od sebe nic rozpoznat.*“ (Mat. 13:11) Ptáte se, proč to nevidí? Ježíš jednou řekl svým učedníkům: „*Vám je to dáno znát tajemství Božího království, ale jim ne.*“

To je ten důvod, proč sem také vy přijíždíte z okruhu 1 500 mil. Vám je to dáno, abyste věci Božího království rozpoznali. Vidíte, přijíždějí sem dokonce až z jižní Afriky a ze všech stran, nyní v tomto pozdním čase, kdy se Nevěsta dokončuje, aby mohla přejít do Božího království. Nemám již moc času, a přece, dávejte pozor, můžete v tom již vidět semeno hada a jak se to všechno stalo. To souhlasí. Někdo by řekl, například ten mladík v Tucsonu před několika dny – možná že bude poslouchat toto pásku. „Jestliže tomu tak bylo, potom ti chci říct jedno,“ a odvolával se na to, že Eva řekla: „*Obdržela jsem syna s pomocí Pána.*“ Přirozeně, existují Boží zákony. Chápete to, na pole přece můžete naset pšenici s plevelem. Říkám vám, že to samé slunce a ten samý déšť nechá obojí semeno vzklíčit k životu. Bůh dal zákon a tento zákon nemůže být zrušen. Je to zcela jedno – jestliže má nejzkaženější žena z města poměr s nejzkaženějším mužem, žije s ním, aniž by byli oddáni, obdrží dítě s pomocí Pána, nebo toto dítě se také narodí na základě zákona Božího, protože neexistuje jiná možnost. Jestliže to tak nevidíte, potom činíte ze satana stvořitele a také Boha. Ó, jak může být člověk slepý. Toto je Boží zákon. Zcela určitě. Vždycky, když se narodí dítě, je to jedno, je-li od Ezau nebo Jákoba, od někoho, kdo má špatnou pověst, nebo od někoho jiného, i když to bude od Jidáše, musí přijít podle Božího zákona. Bůh dal zákon. Bible říká: „*Slunce svítí na zlé i dobré, déšť padá na spravedlivé i nespravedlivé.*“ (Mat. 5:45) a v Židům 6 stojí: „*Nebo pole, na které často prší a zavlaží se, přináší užitek.*“ Tak je to i s požehnáním, které přichází od Boha, a přece i bodláky a trní žijí z té samé vody a z toho samého slunce. Je to Boží

zákon, aby každé semeno zrálo a přineslo opět ten samý druh semene. Takže také semeno hada muselo přinést opět to samé semeno. Bůh tomu nezabránil, nebo se skrže toto mohl vyplnit Jeho celkový plán a On se mohl stát Spasitelem. Skoro každý slepý by to mohl vidět, jenom tehdy ne, jestliže je mu to skryté – nebo bůh tohoto světa mu to zakryl. Je to tak jasné, jako všechno, co můžete vidět očima. Tu to máte. Toto je semeno hada.

Dávejte nyní pozor. Ježíš byl „...počátek stvoření Božího“. Co se odehrávalo v oné ženě? Semeno přichází od muže. Zkuste to zapírat. Žena má v sobě zárodek života. Ona má jenom malé vajíčko, které je jako pole. Jestliže si člověk například vezme nějaké pole a bude ho vláčet, postříkem vystříká všechny zárodky života pryč, takže tam ani tráva ani nic podobného neporoste, potom ho ale opět bude hnojit a naseje tam dobré semeno. Jestliže však přijde nepřítel a naseje tam ještě jiné semeno, Boží zákon způsobí, že tam budou uzrávat obě semena. Bůh to tak nechtěl a přece se to stalo. Vidíte, ve spermii muže je zárodeční buňka, skrže kterou následuje oplodnění. Při oplodnění vzniká život. Pozoroval jsem, jak se dělá křížení. Doktoři, chemici, to mně a bratru Schak vysvětlovali a mohli jsme pozorovat, jak to probíhá. Nejprve přijde buňka ženy, vajíčko. Potom přijde spermie muže, zárodeční buňka. Žena v sobě nemá zárodeční buňku, ona je vedlejším produktem muže. Proto jsem ji nejprve tak označoval, protože ona je jenom polem. Vaječná buňka odpovídá plodnému poli pro tento život. Zárodek života přijde k ní a pohybuje ji dopředu. Je to tajemství, jak celé oplodnění probíhá. Řeknete: „První spermie pohne vajíčkem, ostatní odumrou. Kdo to určí?“ Nuže, ta první. Bude to ta, která je úplně vpředu? Ta první semenná buňka? Ne, ne. To může být také nějaká zezadu, nebo ze středu, která se dostane k vajíčku. To znamená, že za tím stojí nějaká inteligence, která dokonce určí, jestli to bude červeno nebo černovlasé, malé nebo velké, chlapec, nebo dívka. Vy to nemůžete ovlivnit. To nejde. I když byste to chtěli namíchat, nic vám to nepomůže, to určuje Bůh. Potom se jedna semenná buňka dostane na to pole, do vajíčka, nebo se pohybuje pomocí malého přívěsku, kterým se pohybuje dopředu a ze kterého se tvoří konečník dítěte.

Co je tedy žena. Ona nemá semeno, má jenom pole, aby tento životní zárodek přijala. Takto přišlo semeno nepřitele. Dobrý rozsévač zasel dobré semeno. Za ním ale přišel nepřítel a zasel plevel. A přece déšť padá na spravedlivé i nespravedlivé. Právě tak je to i se sluncem. Všechno roste.

Ježíš řekl: „*Nechte růst všechno pohromadě až do žně, potom bude plevel svázán.*“ On bude svázán jako velký snop ve velkých organizacích – ve světové církevní radě. Co bude následovat na konci? Bude spálen. Pšenice ale bude shromážděna do stodol. Obojí se živí z toho samého, z té samé vody.

Citrusový strom, například pomerančovník, ponese granátová jablka, jestliže byla do něho naroubována jedna větev; zrovna tak může mít citróny, nebo grapefruity.

To ale nejsou pomeranče, a přece se toto jiné ovoce živí ze stejného života, který nese pomerančový strom. Církevní organizace jsou do vinného kmene naroubovány, nebo jestliže si dělají nárok na to, že jsou Kristovi lidé, potom z něho žijí. Víte, kdo to byl Kaifáš, a přesto dokonce prorokoval. (Jan 11:49-53) Přál bych si, abychom měli k dispozici celý týden, abychom se mohli těmito věcmi zabývat a dostatečně to vysvětlit, abyste to jednoduše postupně viděli.

Musím nyní něco vynechat.

Vidíte, co vytvořili Jeho ruce pro svoji milovanou Nevěstu. On to utvářel v jemné lásce pro svoji milovanou Nevěstu. Myslete na to, Duch Svatý sestoupil na Ježíše a Ježíš byl součástí země. Proč? Zárodek Boží, Boží život byl vložen a utvářen v lůně jedné ženy. Souhlasí to? Proto byl pozemský. Potom do něho vešel Boží život. Takže byl začátek stvoření Božího. Takže na základě tohoto zárodku to byla krev Boží, která byla na Golgotě prolita a padala na tuto zemi. Proč? Aby byla země vysvobozena. Ona je ospravedlněna, posvěcena a je na ni postaven platný nárok. Nyní obdrží křest ohněm, aby byla pro Ježíše a pro jeho Nevěstu očištěna. Vy jste ta druhá část, která byla vzata z této země. Vy, vaše tělo, jste součástí této země. Vaše duše je součástí Boha. Boží vlastností, která je zde postavena do těla Ježíše. Tělo musí být spaseno. Duše již je spasena, nebo ona byla v hříchu. Proto sestoupil Bůh a učinil to skrze proces ospravedlnění, posvěcení a křtem Ducha Svatého a vysvobodil vaši duši.

Protože jste součástí této Země, bude tato zrovna tak osvobozena skrze to. Vy se nyní nalézáte v tomto vývoji, který právě probíhá. Vaše tělo bylo skrze křest v čase Noé ospravedlněno – Amen. Vaše lidská bytost byla ospravedlněna, když Krev tekla na tuto zemi. Země, místo, na kterém budete žít, musí být vyčištěna ohněm skrze křest Ducha Svatého, aby mohla být příbytkem pro Krista a Jeho Nevěstu.

Nový Jeruzalém. Pozorujte toto město. Oni zaujmou bydlení na Zemi. Nyní můžete jasně vidět, že Země musí být proměněna. Taková, jaká nyní je, to nejde. Svět nemůže po tisíciletém království dále obstát, aniž by byl proměněn. Aby se stala způsobilým místem, musí být Země proměněna, tak jako my musíme být proměněni skrze Svatý oheň, abychom byli v takovém postavení, aby On mohl v nás zaujmout svůj příbytek. Toto následuje skrze Ducha Svatého. Na nové Zemi bude hodně místa, dostatek místa. Ona bude obnovena ohněm, to je pravda, a moře již více nebude. Všimněte si, že město

sestává ze čtverce. Jeho délka je právě tak velká, jako jeho šířka, totiž 12 tisíc stádií, to znamená 2 200 km. Poslouchejte nyní dobře, zatímco se pokusíme nakreslit tu formu. Musím předtím umýt tabuli.

Zde je hluboké zjevení Boha. Se zbytkem se budu ještě někdy zabývat, jak bude Pán chtít. Jestliže otevřete Zjevení, potom uvidíte, že toto město bylo měřeno v loktech a stadiích. Zjistili jsme, že město je změřeno na 2 200 km ve čtverci.

Víte, jak daleko bude dosahovat? V tomto týdnu jsem to počítal. Ono by dosahovalo od Maine až na Floridu a až na východní pobřeží moře, 2 200 km směrem do země až k západní Mississippii; jinými slovy poloviční plocha Spojených států bude právě stačit pro toto město. Řeknete: „Pro to tu ani není místo. Když již moře více nebude, bude místa dost. Nebo skoro 3/4 z toho jsou nyní přikryty vodou. Souhlasí to? Exploze vysuší moře a zvedne zemi. Myslete na to, 2 200 km ve čtverci. Co to bude za město?

Nezapomeňte, že moře zmizelo. Šířka a výška města jsou stejné. To znamená, že je to v každém směru 2 200 km z průsvitného zlata. Pomyslete na to. To neznámá, že toto město je jako kostka. Zdi a základy jsou stejné. To neznámá, že je to nutně kostka. Existuje ještě jiná geometrická forma, při které jsou rozměry stejné. To je pyramida.

Její základ i ty stěny měly stejnou míru. Nechte mě to nakreslit. Délka, šířka a výška. Přibližujeme se nyní k něčemu, co je tak jisté, jako že svět existuje. Pozorujte míry tohoto tělesa, jsou přesně stejné, a sice všechny. Délka, šířka a výška. Existuje ještě jiná míra u pyramidy, kterou je to dokázáno. Jestliže je to právě tak, odpovídá to přesně Enochovu znamení v Egyptě – pyramidě – není-liž pravda?

Enoch, ještě než přišlo zkažení předpotopního světa, když přišlo ospravedlnění, postavil znamení. V této pyramidě je 7 stupňů, které vedou ke královské místnosti. Studovali jste již míry pyramidy? Všimněte si, kdo předstupoval na sedmý stupeň, aby představil králi návštěvu. Dávejte pozor, kdo se na tomto místě nalézal a poznáte přesně čas, ve kterém podle této pyramidy žijeme. Bůh učinil tři Bible.

Existuje tzv. učení pyramidové, které je nesmysl. A přece pyramida skutečně existuje. Všechno, co Bůh učinil, sestává ve třech. Ježíš přijde třikrát.

Nejprve přišel zachránit Svoji Nevěstu, příště si ji přijde vyzvednout do nebe, a potom s ní přijde sem na Zem. Vidíte, jak slavné. V této pyramidě bylo sedm stupňů, a potom přišla královská místnost.

My se nacházíme v sedmém církevním časovém období. Předtím, než král zaujme svůj trůn. Myslete na to, pyramida nikdy neměla závěrečný kámen.

První Boží Bible byla ve zvěrokruhu na nebi. On začíná a má svůj průběh přes všechna období. Zvěrokruh začíná pannou. Tak je to při Jeho prvním příchodu. Poslední znamení zvěrokruhu je lev – druhý příchod. Předtím byla ryba a rak, časové období rakoviny, to je čas, ve kterém nyní žijeme. Potom přišla Enochova pyramida, která o čase, ve kterém nyní žijeme, dává přesné svědectví. Nemáme již čas, abychom se tím podrobněji zabývali. Jednoho dne, jestliže mi Bůh pomůže, vám na základě měř ukáži přesný čas, ve kterém žijeme. Při této geometrické formě, kterou zde máme, a která má všechny strany stejné, se nemusí jednat o kostku. To by souhlasilo s Enochovou pyramidou v Egyptě.

Při očišťování Země skrze křest ohněm vypuknou sopky. Při takových explozích bude země vytlačena nahoru v pyramidovou horu. K tomu je dostatek místa, nebo ona bude dokonale proměněna. Celá plocha zeměkoule bude proměněna. Pochopili jste to? Pyramidová hora bude vytlačena ze země nahoru.

To bude přesně v souladu s Bibli, se Slovem, a toto se stane. V Izaiáši 65:25 čtete: *„Oni již nebudou nic zlého více činit a žádná neštěstí na celé Mé svaté hoře,“* mluví Pán.“ Ó, na celé mé svaté hoře. Myslete na to. Jde stále o jednu horu. Kdyby šli zdi kolmo nahoru, mohlo by to město být viděno jenom zevnitř – trůn by mohl být viděn jenom zevnitř. Všimněte si, on by mohl být viděn jenom zevnitř. A přece nyní přijdeme k zaslíbení v Izaiáši 4:5.

Chceme to hned číst. Spěcháte? Ne, nebuďte netrpěliví. Zabýváme se nyní obzvláštní věcí, časem, který musíte nyní správně pochopit. Jestliže se k tomu ještě někdy vrátíme a budeme se tím zabývat, ukáži vám, o čem nyní mluvíme.

Ó, chvála Pánu Ježíši. Pozorujte zde, Slovo se nikdy nemůže mýlit. Dávejte pozor, co stojí v Izaiáši psáno. Napsal jsem si to. Doufám, že to najdu. Moment. Izaiáš mluví ve 4. kapitole o příchodu Páně, že budou ženy tak nemorální. Přečtete si to. Vidíte, v onom dni se bude lepit 7 žen na jednoho muže a budou říkat: *„Chceme jíst náš vlastní chleba a strojit se do našich vlastních šatů, nech nás, abychom měli tvé jméno a učiň naši ostudě konec.“*

To se vztahuje na konec času, ve kterém nyní žijeme. Svatba, rozvod, prostituce a mnoho jiného. *„V onom dni bude Výstřelek Páně pro ty, kteří unikli v Izraeli záhubě, ozdobou a ctí a ovoce země chloubou a slávou.“*

„Kdo zůstane potom ještě na Sionu a v Jeruzalémě při životě, bude svatým; každý, který je zapsán v Jeruzalémě k životu. Všemohoucí Pán obmyje špínu dcer sionských a mnohonásobné krevní provinění Jeruzaléma z jejich středu skrze ducha soudu a skrze ducha třibení.“ Oheň je vždy Boží soud. Když On při

vás vykoná konečný soud, probíhá to takto. On vás zavolal, ospravedlnil a spasil, tak přesně to přes vás přejde.

„Jeho soud a Duch Svatý a oheň vás očistí od hříchů, potom patříte Jemu. To samé činí se Zemí, jestliže ji nechá vypálit a vyčistit ohněm.“ (Izaiáš 4)

Podívejte se a poslyšte, jste připraveni? ... potom tvoří Pán nad celým místem hory Sion a nad slavnostním shromážděním ze dne oblak s kouřem a v noci světlo Ohnivým Sloupem, nebo sláva Páně bude nade vším ochranou a štítem. V onom dni stvoří Pán nad nimi světlo – oheň, aby ve dne nad nimi svítilo. Dále je napsáno, že to bude ochrana i štít. Všimněte si, jak přesně Bible toto vyslovuje. Jestliže by tyto stěny šli kolmo nahoru, nemohl by to člověk vidět. Ony musejí být šikmé... *„Na celé Mé svaté hoře...“* On stvoří toto světlo nad celou horou a bude to ochranou a štítem. Ó, my o tom zpíváme v jedné písni. *„Ó, ty město na sionských výšinách.“* Dávejte pozor.

Bůh sestoupil na horu Sinaj, když mluvil z Ohnivého Sloupu k izraelskému lidu. On sestoupil na horu – na horu Sinaj. Na horu proměnění, když On řekl: *„Toto je můj milovaný Syn, toho poslouvejte!“*, přišel ve světelné záři, která jasně zářila před Petrem, Jakubem a Janem na hoře. Tam byl spolu s Mojžíšem a Eliášem jako představiteli proměněných a zmrtvýchvstalých. Sláva.

Město bude na nové Zemi, nové stvoření na hoře, a trůn se bude nacházet nahoře. Trůn je nahoře a obyvatelé jsou na celé hoře. Zdi města mají základní kameny ozdobené dvanácti drahokamy, které odpovídají dvanácti kamenům v náprsní tašce Aronově, ve kterých je představeno dvanáct pokolení izraelských.

Brány jsou postaveny do čtyř světových stran – tak, jako při Svatyni úmluvy na poušti. Stále stojí v jednom směru. Zeď má 12 základních kamenů, které odpovídají dvanácti apoštolům. Ona je 144 loktů vysoká, to je asi 70 metrů.

Její základní kameny jsou ozdobeny drahokamy, které odpovídají těm na prsním štítu. Kolem města je zeď s dvanácti branami.

Zeď není základní zdi, na které by město spočívalo, neboť při délce strany 2 200 km to není možné. Je to zeď, skrze kterou se prochází branami, tak jako ve starém Jeruzalémě. Člověk vchází branami ve zdi, které mají 12 základních kamenů. Každý je ozdoben drahokamy, odpovídajícími dvanácti pokolením izraelským. Na nich stojí jména dvanácti apoštolů. Každá jednotlivá brána nese jméno jednoho izraelského pokolení. Neřekl Ježíš: *„Budete sedět na dvanácti trůnech a soudit dvanáct pokolení izraelských.“?* (Mat. 19:28)

Kdo seděl v městské bráně, aby spravoval lidi, když vešli dovnitř? Vidíte, tu to máte. Králové Země vejdu do města, vstoupí před apoštolské správce tak, jak to Ježíš zaslíbil. Trůn bude zcela nahoře ve výšce 2 200 km. Celý svět bude Světlo světa, Ježíše, vidět, který bude sedět nad světem a nad Církví na vršku té hory Sion. Ta hora má délku 2 200 km, to je skoro polovička Spojených států. Ona je vysoká 2 200 km – aby ji bylo vidět po celém světě. Na celém světě budou potom spaseni.

Budovy tam jsou z čistého zlata. Budou tam aleje, parky, zahrady. Pramen života, který bude vycházet od trůnu Božího, poteče skrze údolí a výšiny.

V každé zahradě budou kvést stromy života, dvanáctkrát v roce ponosou ovoce – každý měsíc jiné. Listy slouží ke zdraví národům. Králové země, kteří žijí potom v pokoji mimo, vnesou do něho svou slávu a jestliže opět vyjdou, tak to bude tak, jak to tenkrát učinila ta holubice, když se po potopě opět usadil Boží hněv, přinesla list do korábu. Jestliže králové opustí město, potom, co vnesli jejich slávu do příbytku Nevěsty, bude každý držet list, aby ukázal jinému králi, že mají nyní navždycky mír. Zdraví národům. Všechno je u konce. Předtím jsme bojovali a vylévali krev bratří, křičeli jsme na sebe, stříleli děti, zabíjeli a činili všechno možné. Potom ale bude mír.

Zdraví, ne uzdravování od nemocí, nýbrž zdraví národů je dosaženo. Amen. Zcela nahoře ve městě je trůn. Zjevení 21:23 říká: „*Město nepotřebuje slunce, ani měsíc k osvětlení, nebo sláva Boží je osvětluje a jejich světlem je Beránek.*“ Bůh, Pán, je Ohnivým Sloupem, který doprovázel izraelský lid na poušti. V dokonalém království sestoupí a usadí se na trůn. Potom přijde čas, kdy Ježíš předá království Otcí, aby byl vším a ve všem (1 Kor. 15:28). Ježíš potom sedí na trůnu, jako tehdy Josef. Král bude světlem na vršku hory Sion a Jeho Svaté Světlo prozáří celé město. Haleluja. Na místě ve výšce 2 200 km, v té samé šířce i délce se rozprostře nad celým světem Boží ráj s ulicemi a alejemi. Čti Zjevení 21 a pohleď, jestli to nesouhlasí. Žádné světlo tam není třeba, nebo Beránek je tím Světlem. Trůn bude viděn, nebo se nalézá ve výšce 2 200 km. Nejde to kolmo nahoru, nýbrž šikmo, společně jako při pyramidě. Jestliže to přijde dohromady. Bude to právě střed jedné strany města až ke druhé straně.

Chcete-li, mohu zde vsunout ještě nějakou poznámku. Pozorovali jste, že tato malá skupina lidí zde přichází z tohoto jednoho okolí, které má to samé rozpětí, od Georgie a Kalifornie až po Sakatchevan, od Kansasu až ke skalnaté přírodě při břehu Maine. Až odtud přichází společně dohromady.

Zde je plocha 2 200 km předobrazně znázorněna.

*Oni přicházeli od východu a západu,
přicházeli od jihu a severu,
sedí na hostině v nebeském sále
a poslouchají Spasitelova Slova.*

*Hledí na Jeho slávu,
pijí blaženost
a zpívají písně chval,
tam na věčnosti.*

Musím říci, že jsem v celém světě neviděl takové lidi jako je. Nebude to již dlouho trvat, všechno je dokonale naplánováno a zeměpisně zařazeno.

Sodoma – popel, všechno je přesně na svém místě. Co to znamená? Pomysli jenom na to, jenom do této modlitebny přicházejí lidé z okolí 2 200 km – to samé rozpětí. Proč Bůh pamatuje stále a stále se stará o malou zemi Palestinu, i když je to takový malý bod? Právě tam totiž bude stát chrám. Tam bude stát nový Jeruzalém. Olivetská hora se rozdělí napravo a nalevo, jestliže bude odspodu vytlačena, tak, že se pozvedne, potom to znamená, že se bude lámat, až On v onom dni na tuto Olivetskou horu vstoupí.

Jeho trůn bude 2 200 km vysoko na hoře. Vzpomínáte si, jak ho satan pokoušel a nechal ho také vyjít na horu. Nové město má stěnu s dvanácti základními kameny, na kterých stojí jména dvanácti apoštolů. Můžete to zpětně sledovat. Tyto drahé kameny odpovídají těm na náprsním štítě Aronově. Ona měří 144 loktů a má dvanáct bran z perel se jmény dvanácti praotců. Ježíš je jako konečný Kámen na trůnu. Jeho svatí Ho korunují, Krále králů, Pána pánů, a On je tím posledním Kamenem.

Nemám u sebe peněženku, ale podíváte-li se do vaší a máte v ní jednodolarovou bankovku, můžete na ni vidět pečeť Spojených států. Na jedné straně je orel, který drží pevně šípy a je vidět odznak. Na druhé straně je pyramida nahoře a okem, které všechno vidí. Vidíte, oni nevěděli, co činí, když to tiskli. Pod tou pyramidou stojí něco latinsky a pod tím se může číst „Velká pečeť“. Oni nevěděli, co činili, právě tak jako Kaifáš nevěděl, že prorokuje. To je ta velká pečeť. Vidíte ji? Město není jako kostka, která by byla nahoře plochá, nýbrž běží do špičky, aby mohla být viděna. Na tuto svatou horu Páně – na vrchol Jeho svaté hory – sestoupí Pán, tam přijde. Z tohoto důvodu nebyl tenkrát od Enocha vsazen koneční Kámen. Proto musí nyní konečný Kámen přijít. Ta hora přijde a bude horou Páně, kde budou přebývat spasení. Tam budou aleje jako dálnice a parky, kterými bude protékat pramen života. Každý dům a také ulice budou z průhledného zlata. Tam budou stromy života, které ponесou dvanáct druhů ovoce. Králové a vážení muži vnesou svoji slávu a nádheru do něho a půjdou branami, které

nebudou v noci nikdy zavírány, nebo tam žádná noc nebude. V tomto městě, jehož světlem je Beránek. Nevidíte, že města, domy a příbytky zde o tom již vydávají svědectví?

Všechny tyto věci jsou předobrazem. Podívejte se na stín z dálky, například zde od mé ruky. Dříve, než mohl vzniknout negativ, musel být pozitiv. Podívejte se, podle stínu to vypadá, jako bych měl 12 prstů a přece čím blíže se přiblížíte ke světlu, tím je obraz ostřejší a potom jde ten stín úplně do ruky nazpět.

Právě tak mnoho lidí míní, že existují 3 – 4 Bohové. Oni hledí příliš daleko nazpět, a sice na začátek reformace. Postavte se blíže a zjistíte, že je to ostřejší – že existuje jenom JEDEN. Existuje jen jedna Nevěsta, ne 12 církevních organizací, nýbrž jen jedna Nevěsta, která bude vyvolaná ze Země a která je k tomu předurčená. Jsou to ti, kteří poznají své místo v království. Ježíš, konečný kámen, sedí na tomto vysokém trůnu v novém městě, které má 12 základních kamenů a 12 bran, kde apoštolové spravují 12 kmenů. Enochova pyramida nevrhá v žádném denním čase stín. Byl jsem v Egyptě. Ona je tak zeměpisně postavena a její místo souhlasí s tou velkou geometrickou formou tak přesně, že je to jedno, kde se právě nalézá slunce, ona nevrhá žádný stín, který by byl u pyramidy. Vidíte to, jak to je? Tam nikdy nebude noc. Od vrchu hory bude světlo. Jeho sláva bude nad ním rozlita. Světlo Jeho slávy tam bude navěky. Nebude žádné noci. Ježíš je závěrečným Kamenem. Spasení se budou procházet v Jeho světle. Již nyní zpíváme: „Procházíme se ve světle, v nádherném světle...“ Je v nás něco, co volá, jsme přeneseni ze smrti do života.“ Je to proto, že na nás toto očekává, cítíme, že k tomu patříme. To je to. Vpravdě je to město, po kterém již Abraham vyhlížel; protože byl prorokem, věděl, že toto město někde existuje. Bible to tak říká. On opustil město, ve kterém žil a odebral se tam.

Vidíme, kam se odebral. Přesně tam, kde to město bude stát. Vyhlížel po městě, jehož Stavitelem a Zakladatelem je Bůh, protože byl prorokem. Ježíš odešel, aby jako Boží Architekt, Božíma rukama připravil pro Boží vykoupené, předem určený lid Boží, město. Abraham po tom vyhlížel. On přiznal, že je zde poutníkem a cizincem, nebo očekával město, jehož Stavitelem je Bůh. Prorok věděl, že ono někde existuje. Jan ho viděl sestupovat.

A přece Abraham už tenkrát mínil, že musí být na Zemi. Proč? (1. Moj. 14:18 – 26) Protože se setkal s Melchisedechem, jeho Králem. On mu dal svůj desátek. Tomu, který neměl ani otce ani matku. On neměl začátek ani konec svého Života. Abraham se s ním potkal a oni právě tam drželi svatou Večeři Páně, kde bude stát město, „svatá hora Páně“, kde budou žít spasení.

Ó, tento čas nikdy neskončí. Nyní se nalézáme v čase, brzy přejdeme na věčnost. Na této hoře budou ulice z průhledného zlata, aleje, domy, parky. Chcete-li si to přečíst, stojí to napsáno ve Zjevení 21:18. Tam budou stromy života, které ponosou 12 druhů ovoce. V každém měsíci jiný druh; lidé, kteří budou jíst toto ovoce, dostanou každý měsíc jiné. Toto je jenom pro vítěze. Víte to? To není pro církevní organizace. Řeknete: „Míníš to doopravdy, bratře Branham?“ Otevřeme si Zjevení 2 a podíváme se. Chceme zjistit, jestli je to skutečně pravda. Ve Zjevení 2:7 stojí napsáno: „*Kdo má uši, slyš, co praví Duch církvím. Kdo zvítězí, tomu dám jísti ze stromu Života, který stojí v Ráji Božím.*“ Všimněte si, On zde nemluví k Židům, nýbrž k Církvi, která je z pohanů. Zde jde jenom o vítěze, kteří zvítězili nad šelmou a jejím znamením, nad katolicizmem, protestantizmem a organizacemi, kteří šelmu, její znamení a počet jejího jména přemohli. Oni budou mít nárok na strom Života a vejdou do bran, kam nikdy nic nečistého nevejde.

Myslete na to! Chceme se tím nyní trochu zabývat předtím, než půjdeme dál. Strom Života bude jenom pro vítěze. Listí bude sloužit ke zdraví národů. To se týká králů, kteří tam budou žít a vnesou svoji slávu dovnitř. Oni vnesou svoje drahocennosti dovnitř a položí je před trůn Boží, tak, jako 11 pokolení, která stála mimo službu u Stánku zjevení a přinesla desátky Levitům. Když vnesou svou slávu z požehnané země, půjdou ke stromu Života, aby si z něho utrhlí list a společně vyjdou. Nebude žádné války. Všechno bude v míru. Listí je upomínkou na zdraví národů. Právě tak to bylo při Adamovi. V rajské zahradě stál strom Života a on by z něho jedl, kdyby nepadl. Tento strom Života ho upomínal na to, že zůstane stále mladým. To samé bude i s národy. Listy budou sloužit národům ke zdraví. Všimněte si, že nejde o nemoc, nebo oni budou mít to samé právo jako Adam. Tak jako holubice přinesla olivový list, vezme každý král jeden list. Vidíte, možná, že mnohé malé řeky vytvořily proud života. V několika minutách budu již končit. V tomto životě jsem nenalezl nic tak tišícího žízeň, jako pramen v horách. Přednedávnm jsem o tom mluvil. Je to zdroj darující život. Jste-li unavení a žízňiví, odeberte se k takovému dobrému prameni. Hluboko ze země, kde nejsou žádné zárodky, stovky metrů pod zemí vyvěrá čistá, pravá, životodárná voda. Ó, prameni. My si toho velice vážíme.

Země má mnoho pramenů s osvěžující vodou. Jste-li žízňiví, skoro umírající, a obdržíte dobrý, studený doušek vody, udrží vás to při životě. A vidíte, odkud přichází tento pramen – od trůnu. Proto má v sobě darující plnost života. Vyvěrá pod trůnem Božím, na kterém se bude nalézat On. Všichni na této Zemi, na níž žijeme, a Kristovi lidé nebo pohané, mají nějaký chrám. Přemýšleli jste o tom? Všichni mají nějaký kostel. Ale tam žádné

neexistují. „*Neviděl jsem tam žádný chrám, nebo Bůh, Pán, ten Všemohoucí, je chrámem a Beránek.*“ Beránek je to světlo, On je Lev, On je chrám. Vidíte, v těchto chrámech mají něco, čemu se klaní. Ale v tomto městě je to On. On ve svém lidu. Světlo Jeho Ducha poskytuje městu, podobnému pyramidě, světlo. Když Petr a Jan byli na hoře Proměnění, zastínilo světlo vršek hory a zazněl hlas: „*Toto je Můj milovaný Syn...*“ Ve Zjevení 21:3 stojí psáno: „*Pohled'te tam, aj stánek Boží s lidmi.*“ Bůh zaujal své přebývání v lidech, které skrze ta tři stádia vysvobodil. Bůh vysvobodí Zemi s Jeho poddanými, které ze Země vykoupil, aby s Ním bydleli na Zemi. Skrze hřích padla o On ji nechal jít dál. A přece potom poslal Ježíše, aby padlou Zemi, jejíž součástí jsme, osvobodil. Ne, ani vlas nepadne z vaší hlavy. Ani jediný vlas se z vaší hlavy neztratí, říká Ježíš. On řekl právě tak, že všechno, co Mu Otec dal, v den nejposlednější vzkřísí (Jan 6:39). Proč? Protože jste součástí Země. Víte, že jsem o tom udělal malý vtíp, když mi moje žena řekla, že jsem ztratil vlasy. Řekl jsem, že jsem žádné neztratil. Ona se ptala: „Kde tedy jsou?“ Řekl jsem: „Tam, kde byly dříve, než jsem je dostal, kde stále existují jako pevná látka. A tam, kde se nyní nalézají, tam na mne čekají.“ To souhlasí. Jednoho dne je opět obdržím. Toto staré tělo je plné vrásek, shrnuje se dohromady, ramena se propadají, kolena bolí, hlas je ochraptělý a přece to nic neznamená. Člověk může být ponořen v moři, ale až zazní hlas trub, bude jeho jméno voláno. Člověk jen čeká. Jednoho dne budeme proměnění. Jsme součástí této Země, která byla osvobozena. Vy jste na světě, vy ale k tomuto světu nepatříte. Patříte k jinému pořádku, k osvobozenému postavení. Stánek Boží bude s lidmi.

Předešlé věci pominuly. Ony zmizely. To znamená, že nebe sestoupilo k lidem. Nebe a Země se sjednotily, právě tak, jako přišla holubice na součást Země – na Ježíše. Podle těla byl člověk – prach Země. Bůh se snížil skrze tento malý zárodek života, skrze svoji stvořitelskou moc. Život, který byl v krvi, vstoupil nahoru, a přece se krev rozlila na Zem, aby učinila na ni platný nárok, kvůli krvi ze zárodeční buňky Kainovi, která až do této doby převládala. On se vrátil se svojí stvořitelskou mocí nazpět, skrze níž tehdy stvořil Adama. Zde je druhý Adam. Kain tehdy rozbil krevní buňku, nebo zabil spravedlivého Abele. Abel se ale narodil skrze pohlavní žádost – tento ale ne. Toto bylo Boží stvoření, JEHO ZAČÁTEK, On osvobodil Zemi a všechnen vápník, draslík, ropu, kosmické světlo a všechno, z čeho se Země skládá.

Ani jeden vlas nebude ztracený. „*Já vás v den nejposlednější vzkřísím.*“ Co bude potom? Bůh sestoupí, aby přebýval na Zemi, které se On sám stal součástí skrze své vlastní tělo. On Ho vzkřísil k našemu ospravedlnění.

My jsme ospravedlnění tím, že tomu věříme a přijmeme to. Ježíš se stal Bohem – člověkem.

On byl předurčen převzít naše místo a nás vysvobodit, aby všechny tyto věci byly možné. Všimněte si, co je mimo zdí tohoto města. Rozuměli jste tomu, co se týká města? Vidíte, je to svatá hora. Nebudou již více činit nic zlého, žádné neštěstí nebude způsobeno na celé Mé svaté hoře.

Pán to zaslíbil. Toto město se nepodobá kostce, nýbrž hoře, přestože šířka, délka i výška jsou stejné – 2 200 km. Je to velká hora, jako pyramida a toto město se nachází na hoře. Sláva! Tu to máte. Zde je Ráj Boží, světlo světa, dokonalé království (není to sedmý den. Nýbrž věčnost, ne tisícileté království, nýbrž nová Země).

Během tisíce let probíhá posvěcení, musí potom být ale spáleny. Skrze krev jsou lidé spaseni. K připomenutí bude těchto tisíc let na ni. Potom musí Země, tak jako vy, podřízení tohoto města, být vyčištěna ohněm. Žijete-li nyní, nebo zemřete, jaký je to rozdíl. Jestliže dnes přijde, nebo bude-li to ještě sto, nebo tisíc roků trvat, budu odpočívat ke dni mého proměnění. Vy staří muži a ženy, nebuďte nestateční. Máte-li nahoře zastoupení a patříte Bohu, pak jste vděčními. Přejdete-li ze sedmého dne do osmého, jste-li skrze křest Duchem Svatým přeneseni do věčnosti, potom jste do toho zahrnuti. Spoléháte-li na citový zážitek, nebo setkání a říkáte: „Činím toto, dodržuji sedmý den, nejím žádné maso...“ Věci tohoto druhu u vyvolených pominou. Jde o věčné. Věčnost je slavnost po slavnosti stánků. Slavnost stánků byla poslední, sedmá slavnost. My nyní oslavujeme v sedmém časovém období slavnost stánků. Tisícileté království bude opět slavnost ve svatyni. Sedmý den. Po sedmém dni máme svaté slavnostní shromáždění a jdeme nazpět do věčnosti. Skrze Věčného, který nás přišel vysvobodit, nás přenese nazpět v tom, že nás nechal poznat, že jsme Jeho součástí. Jak to víte, že jste Jeho součástí? Protože jste přijali Slovo zaslíbení pro tento čas. Co je to? Znovuobnovení k prvnímu dni, k prvnímu času (Malachiáš 4:6) On obrátí opět srdce synů k otcům, přinese znovunavrácení k pravým Letnicím, ne k nějakým pohnutkám myslí, a zvěstuje nám večerní světlo, to samé slunce, které nechá zářit ranní zář. Toto je pro tento čas zaslíbené. Amen! Amen! Kde se nalézáme, přátelé? Kde se nalézáme? Čekáme jenom na to, abychom byli z této cesty vzati, aby se umožnilo Židům oznámení ze Zjevení 11. To souhlasí. Na to už bude vytržení.

Všimněte si, mimo bran a zdí budou na nové zemi přebývat národy ve věčném míru. Vážení králové vnesou do ní svou slávu. Tam již nemůže být žádný hřích, žádná žena s krátkými vlasy do města nevstoupí, to vám zaručuji. Tam nebudou nosit krátké kalhoty, nebudou kouřit žádné cigarety,

žádný cizoložník, žádná cizoložnice, žádný lhář nebo modloslužebník. Všechno toto nevejde do města. Ne, tomu bude jednou provždy konec. Hřích zmizel. Nic, co by znečišťovalo svatost, nevejde dovnitř. On řekl: „*To všechno jednou provždy zmizelo.*“ Můžete se ohlížet po polích, po jejich branách. Medvěd bude jemný, vlk krotký, lev a ovečka se budou společně pást a divoká zvířata povede malé pachole. Já, stvoření, co jsem, budu proměněn. Nyní v mém smrtelném těle působí ještě smrt a já stárnu. Ale budu proměněn. Slyšeli jste píseň: „Medvěd bude jemný a vlk krotký...“

On nebude skákat nahoru a pokoušet se vás usmrtit, nýbrž půjde cestou vedle vás. Kdo toto všechno zdědí? Spasení. Kdo to bude? Mohu učit jenom odpovídající předobrazům, které mám k dispozici.

Bratře Lee, kdo vyšel s prorokem Noe opět na novou Zemi? Ti, kteří s ním vešli do korábu. Souhlasí to? To byli ti, kteří vešli dovnitř. Ti, kteří na základě poselství Noé vešli dovnitř, byli také těmi, kteří vyšli na novou Zemi potom, co byla pokřtěna vodou. Tak je to s těmi, kteří nyní vejdou s Ježíšem dovnitř. Jak vejdete do Něho? Skrže Ducha. On je to Slovo a vy budete Jeho částí. Jakou Jeho částí jste? Částí Slova, které v tomto čase žije a které znáte. On vejde do tisíciletého království a vy vejdete s Ním. Všimněte si, to není žádné nové pokolení, nýbrž přestěhování. Skutečně, bratře Branham? Všimněte si, když mohl Bůh před 2 500 lety vzít Eliáše nahoru, aby ho později opět jako proroka přivedl pro Židy na Zem, jak mnohem více to může učinit se svou Nevěstou.

Vidíte, co bylo řečeno Noé potom, co vyšel z korábu? Potom, co přestál potopu a vešel na novou Zemi, řekl mu – jako tenkrát Adamovi: „*Plod'te se a rozmnožujte a naplňte Zemi.*“ To bylo po potopě. Oni se měli rozmnožovat a opět zalidnit Zemi tak, jako Adam na začátku.

Zde to můžeme přesně vidět. Dobře poslouvejte. Skrže Adama měla být Země zalidněna a naplněna. Souhlasí to? Potom, co byla stará Země zničena, měl Noé činit to samé. Chápete to? Můžete nyní vidět, v čem spočívá semeno hada? Skrže co je opět Země zalidněna? Pochopili jste to? Vy jste pochopili, jak se satan zmocnil Evy. Proto od té doby vládla na zemi smrt. Nebe, země, atmosféra, divoká zvířata, všechno bylo proto od Boha prokleté. To je prokletí, nebo to satan obdržel jako první. Ježíš přišel, aby toto vykoupil Otcí nazpět. Aby to mohl učinit, musel se stát součástí toho. Já jsem již předtím o tom mluvil. Protože jí On, který byl součástí jejího prachu, vysvobodil, jsou skrže Něho všichni Boží příslušníci společně se Zemí též vysvobozeni. On byl mluvené Slovo. My, spasení, jsem Jeho součástí. Přejde na to, jestli to poznáme. Farizeové se domnívali, že jimi jsou. A přece si vzpomenete na mé první přirovnání. Oni byli jenom podle rozumu. Když se však Slovo přímo

před nimi vyplnilo, nemohli to poznat. Řekli: „*Tento muž má zlého ducha.*“ Dnes jsme označováni za falešné proroky. Jsou nám od náboženských lidí dávána všechna hanebná jména, a to i od velkých nadaných mužů. Vidíte, oni tomu jednoduše nerozumí.

Křest vodou na Zemi nestačil, aby Zemi dokonale očistil a ani u nich toto nestačí. Posvěcení skrze Krev ji vrátilo nazpět, učinilo vykoupení platným, a přece ji teprve křest ohněm očistí tak, jak se to stalo s Jeho Nevěstou. Nuže: ospravedlnění, posvěcení a křest Duchem Svatým.

On nezaslíbil vzbudit nový lid, jak jsem již řekl, nýbrž, že vysvobodí ty, kteří padli, ty kteří byli předurčení, ti budou dědit, jak to On zaslíbil. On je neměnitelným Bohem. Myslete na to, Bůh vzal Eliáše potom, co již dávno byl vytržen a posadil ho opět mezi Jeho lid, aby mezi nimi zaujal místo proroka. Toto bude velice brzy činit. On ho udržel tolik roků při životě, potom on opět sestoupí.

Povšimněte si opět, že Mojžíše vzbudil z mrtvých. Kde je jeho hrob? Může jej někdo nalézt? Přečtěte si Judův dopis. Tam to stojí, že se anděl se satanem o jeho tělo přel a řekl: „*Pán tě umlčí!*“ Jakub a Jan, kteří byli později na hoře Proměnění, ho viděli. Bylo to přesně na tom místě, kde tato hora, na které máme bydlet, bude stát. On přišel, aby ji vysvobodil. Tam byla reprezentována vytržená Církev a též ti, kteří již zesnuli. Kde to bylo? Na vrcholu hory, kde bude stát město. Petr, Jakub a Jan tam byli jako tři svědkové. Eliáš, Mojžíš a Pán Ježíš tam byli jako tři nebeští svědkové. Mojžíš tam byl jako předobraz na mrtvé, kteří vstanou. Eliáš byl předobraz na ty, kteří budou vytrženi jako žijící. Obě skupiny byly na této svaté hoře zastoupeny. U nich byl Bůh jako Vysvoboditel a nad nimi jako Bůh, který Ho zastínil a mluvil: „*Toto je můj milý Syn.*“

Vzpomínáte si na to, šest dní před tím Ježíš řekl: „*Vpravdě pravím vám, někteří z těchto, kteří tu stojí, neokusí smrti dřívě, než uzří Syna člověka přicházet v Jeho slávě...*“ Co to bylo? Ti vzkříšení mrtví a ti vytržení svatí budou vzati společně, aby se s Ním setkali ve vzduchu.

Bůh to zaslíbil. Ježíš stál v tomto velkém zastínění a znamenalo to: „*Toto je Můj milovaný Syn, ve kterém jsem našel zalíbení.*“ To byl pořádek nového království.

Ó, bratře, sestro, smrt tě nezmění. Ó, smrt změní jen místo tvého přebývání. Mysli na to, Samuel, který byl již dva roky mrtev a pohřben, se našel v Ráji a když ho čarodějnice z Endoru vyvolala, Saul ho poznal, a ona také, a on se skláněl s odleskem k zemi. On se ani v nejmenším nezměnil.

Byl stále tím samým Samuelem, přesto, že byl již dva roky mrtev, byl stále ještě prorokem. Řekl: „*Zítří padneš společně se svými syny v boji a zítří v tomto čase budete se mnou.*“

Právě tak se to stalo. Když Mojžíš a Eliáš podle Zjevení 11 přijdou nazpět, budou stále ještě těmi samými proroky. Amen. Haleluja.

Tam, v oné zemi, ve městě, kde je světlem Beránek, tě poznám, bratře McKiney. Já vás, můj lide, moje drahokamy v koruně, poznám. Oni přijdou od východu a západu do toho města, které je 2 200 x 2 200 km velké, a zůstanou v tomto městě, které je stavěno ve čtverci. Potom bude na této svaté hoře Bůh, Ježíš, sedět na trůnu, jako u Josefa, bude zaznívat zlatý pozoun, až se v Ráji pozvedne a půjde Rájem. Potom děti Boží padnou na kolena a budou se Mu klanět ve vědomí, že jsou osvobozeni. Amen. Haleluja.

Jsem na cestě do překrásného města. Izaiáš říká v kapitole 9, verš 6: „*Jeho vláda bude široko-daleko a mír nebude mít konec. Na Jeho rameni bude spočívat vláda a Jeho Jméno zní: „Předivný, Bůh silný, Otec věčnosti, Kníže pokoje...“*“ Vláda bude na Jeho ramenech a Jeho vláda bude široko-daleko a pokoj nebude nikdy končit.

A také zvířata jsou tam zahrnuta ... medvěd bude příjemný ..., až tento den začne.

Já půjdu do tohoto města. Jsem na cestě do tohoto města. Nyní cítím spasitelnou moc ve svém srdci. Jestliže tomu tak nebude, potom jsem celý svůj život zmařil, potom jsem učil klamně věci. A přece hledím tam a vidím, že On zaslíbení, které dal pro tento čas, potvrdil. Vidím shromáždění vyvolených, kteří zde sedí, ti kteří jsou vyvolaní ze všech církevních organizací, ras a vyznání víry a těm podobně, kteří přicházejí dohromady z okruhu 2 200 km. Jestliže nyní vidím, že se Slovo potvrzuje, potom vím, beze stínu pochyby, že drahokamy v mé koruně budou zářit jasněji, než všechny ostatní v celém světě. Ten čas přijde, lidé, my se zde neshromáždíme nadarmo. My jenom čekáme na tento čas. Je velmi pozdě, a přece je nám Ježíš stále ještě velmi, velmi blízko a Jeho sláva je překrásná. Jeho jméno zní: Rádce. Můžete to město vidět? Tam bude Nevěsta, Ženich, věčně společně. Jestliže to již nyní vidíte překrásné, potom, co jste ujeli stovky mil, abyste mohli sedět zde a být syceni Jeho Slovem, přestože je to jenom stín – jak to bude potom, až budeme bydlet s Ním ve městě, až budu vašim sousedem, až budeme jít z těchto stromů, chodit zlatými ulicemi k pramenu a z tohoto pramene pít, a vejdemo do Božího Ráje, kde se vznášejí andělé nad zemí a zpívají?

Ó, jaký to bude den. Potom se všechno vyplatilo. Cesta se nám zdá drsná, někdy je těžká. A přece, až Ho uvidí, všechno ostatní se proti tomu bude zdát nicotné, tak malé. Co nám potom bude vadit, že nás hanebně nazývali a ostatní věci, které o nás byli řečeny? Co to bude potom znamenat, až Ho uvidíme v překrásném, slavném městě Božím!

Skloňme hlavy. Jsme na cestě k překrásnému městu. Drahý Pane Ježíši, tato naděje – moje naděje – není na ničem, na nikom, ani na tom nejmenším postavena, než jenom na Tobě, Pane. Město velkého Krále je naší matkou, o tom jsem ve svém srdci přesvědčen (Gal. 4:26).

Ó, Bože, nenech nikoho z těchto zahynout. Nech každý zkusí každý den svůj život, Pane, v tom, že čeká na příchod Pána. Všichni spasení, také ti, kteří byli ve velkém Koloseu v Římě předhozeni lvům, protože byli křesťané, opět povstanou z prachu. Na hoře slávy nebudou žádné hroby, žádné věnce položeny, žádné slzy již na ni nepotečou, žádný hrob, žádné vichry nebudou vát. Tam bude všechno slavné. Pomoz nám, Pane. Jestliže je někdo zde a je volán k této svatbě Beránkově a k vládě v tisíciletém království a potom, co bude po této svatební cestě, abychom vešli do města. Tisícileté království je, skoro řečeno, svatební cesta. Potom přivede Ženich svou Nevěstu domů. Tento jim patří, Ženichovi a Nevěstě. On odešel připravit místo, potom se zasnoubil. Nech jsme Mu věrni, Jeho Slovu, nebo On je to Slovo. Zcela jedno, jak nestydatě se k nám lidé chovají a chtějí nás od toho zdržet. Pane, táhni mne blíže. Budoucí domov Ženicha a Nevěsty.

On přijde opět, aby slavil svatbu. Tato bude trvat tři a půl roku. Potom se opět vrátíme na svatební cestu do tisíciletého království. On jí ukáže město, jako Ženich, který má překvapení pro Nevěstu.

Ó, jak tam bude Nevěsta zamyšleně stát, až pohledí na svůj budoucí domov. Pane, ve víře to tam již vidíme. Bude to zde na Zemi. Ty jsi to zaslíbil. Tvá Církev bude v onom dni dokonale spasena. Potom bude Tvůj svět, ten zbytek, až do podrobnosti vykoupen. Nejprve jsi vysvobodil svůj lid. Jejich těla, která jsou ze světa. Pomoz nám, ó, Bože, nech ti, kteří zde jsou a nemají o tom ještě jistotu, aby ji nyní již obdrželi. Pane, vím, že to bylo dlouhé shromáždění, a bylo horko, ale vy zde, lidé, nebudete navždy.

Já nebudu stále vaším pastorem. Tím jsme si jisti. Existuje pro to nějaká možnost, bratře Branhame?

Ano. Staňte se součástí Slova pro tento čas. Nemůžete se stát součástí času Mojžíše. Tento úsek je ukončen, to byly nohy. Nyní jsme u hlavy, to je Kristus. Není to čas jako u Luthera, čas paží, toto je čas hlavy.

Kristus, konečný Kámen, přijde k tělu. Jestliže jste to ještě nepoznali zcela správně, zvedněte ruku tam, kde je to možné, abychom to viděli. Všichni ostatní mají hlavy skloněné. Bůh vám žehnej. Řekněte: „Pamatuj na mne v modlitbě, bratře Branhame, chtěl bych tam být za každou cenu. Nechci to zameškat, bratře Branhame. Zkoumám se, činím všechno, co mohu. A přece, modli se nyní, prosím, za mne.

Bůh vám žehnej. Během té doby, co se nad tím zamyslíte, se jednoduše modlete. Mluv k Bohu ve svém srdci. Jestliže ve svém srdci cítíte nějaké tažení, potom je to ono. Je to to, co vám chci zvěstovat, že jste Boží příslušníci. Jsem na cestě k překrásnému městu.

Nebeský Otče, vezmi nás nyní k sobě. Nech přijde velký Pastýř, velký Pastýř, který nás osvobodil a opustil slávu, nebo věděl, že někteří Jeho příslušníci byli ztraceni ve velkých údolích hříchů, tam, kde by je vlci a divoká zvířata, tyto malé ovce, brzy pohltila. On opustil zlaté ulice, sestoupil na tuto Zem a stal se nám podobným, aby nám mohl vyjádřit lásku. Zde je našel, některé v církevních, některé ve vykřičených domech, některé jako slepé na ulici, některé mezi ploty na silnicích. A přece každého vysvobodil, kterého Otec určil. On nás, díl Slova pro toto časové období, pověřil žít. Vidíme velkou reformaci skrze Luthera v onom časovém období a čas Wesleye a letničních. Nyní vyhlížíme po závěrečném kameni, po městě.

Ó, Bože, my jsme poznali časové období a zaslíbení, které nám bylo dáno pro tento čas, že toto všechno smělo být obnoveno.

Večerní Světlo nechá své ovce uzrát. Nebo přijde den – který je Pánu dobře znám – beze změny – ze dne na noc, a přece k večeru bude světlo.

Ten samý Syn Boží, který se zde na zemi zjevil v lidském těle, přinesl zcela přesně zaslíbení k životu. A přece oči farizeů a saduceů, Herodiánů, byly zaslepeny. Dnes se opakuje to samé. Slovo bylo zjeveno tak, jak bylo původně. To Slovo, které zná myšlení srdce, zcela přesně, jako tenkrát, a jak to říká Písmo, které nemůže být zrušeno. Pomoz nám, ó, Bože, abychom to rozeznali. Pomoz nyní těm, kteří zvedli ruku. Nech jejich ozbrojení je připoutáno pevněji a nech je obutí v evangelium pokoje a plně vystrojení obléci, nech uchopí helmu spasení a štít víry a ode dneška jdou kupředu. Potvrď to, Pane.

Ještě malý čas, potom budeme vyzvednuti – vytržení bude následovat. Jenom malá skupina bude vzata. Potom ten zůstatek semene ženy, který drží Boží přikázání – Židé a ten, který má svědectví Ježíšovo – pohané, kteří byli pronásledováni, štváni jako psi a jejich život museli darovat ke svědectví.

Potom začne ono velké ráno v tisíciletém království – svatební cesta začne. „*Ostatní mrtví neožijí během toho tisíce let.*“ Potom na konci tisíce let se

bude konat soud, to ukáže, že Chám byl společně v korábu. Chám je ještě ve zbytku u toho. Ti, kteří to slyšeli a odmítli, budou souzeni. Potvrď to, Pane, abychom k nim nepatřili, nýbrž k těm, kteří jsou zavoláni ke svatbě, nebo my dnes poznáváme, že Ježíš je mezi námi. Vcházíme s Ním, jdeme ven ze světa a vcházíme v Něho. Nech nás jít vpřed až do tohoto města. Vyjděte s ním ven.

Stárnu, Pane, nebudu již mnoho kázat, ale určitě Ti důvěřuji. Vyhlížím po městě tak jako můj otec Abraham. Něco ve mně říká, že přijde. Pane, pokouším se všude rozšiřovat světlo. Nech nikdo z nich nechybí, Pane. Pane, jak přepodivně jsi mi to zjevil, že my jsme se dnes sešli dohromady z okruhu 2 200 km. Oni se shromáždili na malém místě a čekají, až se objeví město.

Vyznávám, že jsme poutníky, cizinci a vyvrženci. Pohané – svět se směje a baví se. Náboženské církevní organizace se posmívají, a přece tyto věci s námi nepohnou. Učiň nás součástí neochvějného Slova, Pane. Toto bude následovat v posledních dnech. Nech jimi jsme, Pane.

Nech k nim patříme. Prosíme o to ve Jménu Ježíše. Amen. Věříte tomu? Tak zvedněte ruce.

Jsem na cestě k překrásnému městu. Máme-li společně přebývat ve městě, tak si podejme ruce a řekněte: „Bůh ti žehnej, poutníku. Odkud přicházíš? Louisiana, Georgie. Mississippi.“ Také já jsem poutník, vyhlížím po městě.

Náš neviditelný Král se onoho rána zjeví. Nebudu vidět Billy Daucha jako devadesátiletého. Vy mne nevidíte jako padesátiletého.

V onom dni budu proměněn. Nebudete radostní? Šedivé vlasy a zvadlá ramena zmizí. V kráse a nesmrtelnosti tam budeme stát, Jemu podobní a zářit jasněji než slunce. Ó, jak přeslavné.

Proto jsme nyní zde. Jak mnozí z vás potřebují sílu pro cestu? Ó, Bože, daruj nám ji. Jak mnozí jsou tělesně nemocní, ranění bojovníci? Dvanáct, nebo i více. Věříte, že On, neviditelný Král, je zde? Neviditelné věci se mění ve viditelné. On je tentýž včera, dnes i navěky. On potřebuje jen jedno viditelné tělo. Jestliže je to Jeho Duch, který skrze mne zvěstoval, bude to také činit. Skutky, které On činil, když byl na Zemi. Ó, jak přeslavné!

Pět set jich tenkrát vstoupilo do řeky, aby byli pokřtěni, když se Anděl Páně poprvé zjevil viditelně tak, jak to činil na hoře Sinaj, aby potvrdil, že jsem se s ním potkal. Když jsem vstoupil do řeky, zpívaly stovky starou píseň ke křtu. Potom přišel On, ten samý Ohnivý Sloup, který můžete vidět na obraze, přímo nad řeku a mluvil: „*Tak, jako byl Jan poslán před prvním příchodem Kristovým, bude toto poselství předcházet druhému příchodu.*“ Ten samý Ohnivý Sloup je zde s námi. Jste si toho vědomi? On některé z vás určil k tomuto, jiné k jinému účelu. Jestliže budete bez jediné pochyby věřit,

že On je v této budově, v našem středu, potom věřím, že se vám to potvrdí. Upokojí vás to? Také, jestliže všechny nezavolám?

Už je po třinácté hodině. Jestliže věříte, potom nech On sestoupí na vás. Jak to vypadá s vaší vírou? Musíte věřit. Jestliže ani v nejmenším nepochybujete, stane se to. Vezmu Boží přítomnost, bytost Krista doopravdy. On, který je Slovem, a Bible říká, že Slovo je ostřejší nežli dvousečný meč a proniká duši a ducha, klouby a morek kostí rozděluje. On zjevuje tajemství srdcí. Vidíte, před lety jsem tyto věci nevěděl. Víte, co On učinil, když jsem řekl něco, co jsem nevěděl? On řekl: „Ty vezmeš lidi za ruku. Na nic nemysli, nýbrž jednoduše vyslov, co ti bude řečeno. Řekni: „Je to nádor,“ nebo co to vždycky bude. Potom mi bylo řečeno: „Bude to následovat, takže to nepotřebuješ již více činit. Ono to rozezná věc, která je v nich.“

Měli jsme všechny možné způsoby napodobenin, to víme, aby vyvolení byli svedeni, kdyby to bylo možné. Dávejte pozor, jestli všechno ostatní probíhá v souhlase se Slovem, potom poznáte, jestli je to správné, nebo ne. Přesto zůstane Ježíš tentýž včera, dnes i navěky.

Jak mnozí zde jsou nemocní a vědí, že vás neznáme? Zvedněte ruku a řekněte: „Vím, že mně neznáš.“ Všude vidím ruce. To jediné, co musíte činit, je jednoduše věřit. Věř, jenom věř, všechno je možné, jenom věř.

Ježíš řekl: Jak to bylo za dnů Sodomy, právě tak to bude, až přijde Syn člověka.“ Až se zjeví na Zemi v posledních dnech. On se nezjeví na začátku dnů, nebo v jejich prostředku, nýbrž na konci dnů. Nyní jsme v posledních dnech. Ve všem je to tak, jako v Sodomě, také i ve zvěstování poselství. Co se stalo s malým zbytkem, který byl ve skupině Abrahamově vyvolán? K nim přišel Jeden, který byl představen v lidském těle. Jedl a pil s nimi to samé jídlo, které také i oni jedli. On byl mezi nimi, přinesl poselství a potom řekl: „Budu činiti něco velkého...“ Abraham se nad tím zamyslel. Je to ono? Vyhlížel jsem po městě. Je tento ten Král? On řekl: „*Proč Sára o tom pochybovala?*“ Ona se nacházela za Ním ve stanu. Abraham Ho jmenoval „Bůh Pán (Elohim) věčný“, nebo zjevil myšlení Sáry. Ježíš řekl, že se to bude opakovat, až se v posledních dnech zjeví. Až konečný Kámen přijde na tělo, aby vysvobodil ty, kteří mají být osvobozeni, až přijde vzít své pryč. On je zde mezi námi. Asi 12, nebo více rukou se zvedlo. Věřím, že jednoho každého z vás může uzdravit. Věřím tomu a vy tomu také věříte. Nevěřím, že by někdo v tomto čase skutečně mohl sedět na takovém místě a v takové atmosféře, aniž by něco nerozuměl a nepoznal.

Chtěl bych, abyste se nyní modlili. Chtěl bych, abyste pohnuli s věcmi, které ve vašem srdci nesouhlasí. „Pošli nyní svého Ducha Svatého na Bratra Branhamu, aby se vyplnilo, co dnes o Tobě řekl, že je v tomto poselství

pravda. Potom budu vědět, že je to pravda. Zjev mi to, Pane. Mluv ke mně.“ Zde jste rozděleni. Modlete se přesto a věřte celým srdcem, že to Bůh může učinit. Chtěl bych, abyste zůstali v modlitbě, ale pohleděli sem tak, jako Petr a Jan řekli: „Pohled' na nás.“ Ten muž něco chtěl a byl v očekávání to obdržet. Vy také něco chcete a já věřím, že jste také v očekávání to obdržet. Oni řekli: „Pohled' na nás.“

Potom řekli: „*Zlata a stříbra nemáme, ale co máme, to ti dáme.*“ Co se týče uzdravení, nemám žádné. To všechno je v Kristu. A přece, co mám, to ti dám – Boží dar – totiž víru. Jemu věřit. „Bud'te nyní všichni ve Jménu Ježíše Krista uzdraveni.“ Věříte tomu? Ó, kéž byste tomu věřili.

Jedna paní, která tam sedí, se na mne dívá. Před několika minutami se modlila a plakala. Je nemocná na štítnou žlázu, která ji trápí. Já tě neznám. Jsi mi cizí. To souhlasí, není-liž pravda? Ty nejsi odtud, přicházíš z Chicaga. Paní Alexandrová, jestliže to souhlasí, potom zamávej rukou. Odejdi nyní nazpět do Chicaga a buď zdráva. Co se jí dotklo? To samé, co ženy, která měla krvotok, totiž lem Jeho šatu. Ne mého. Zde ve shromáždění sedí jedna dáma, doufám, že tomu rozumí, že míním ji. Ty, která otáčíš svou hlavu na stranu. Já tě neznám, jsi mi cizí, a přece, ty máš bolesti žaludku. Tvůj manžel sedí vedle tebe. S jeho uchem něco nesouhlasí. Vaše jméno je Czap. Vy nejste odtud, nýbrž z Michiganu. Jestliže to souhlasí, zamávejte. Vaše víra vás uzdravila. Ó, jestli můžete věřit, všechno je možné.

Dáma, která trpí bolestmi krku, která sedí na konci, přichází s Georgie. Je bíle oblečena. Vrať se zpět do Georgie zdravá. Ježíš Kristus tě uzdravil. Věříš tomu?

Dáma, která sedí na konci řady a dívá se na mne, má těžkosti s postranními dutinami. Jestli bude věřit, Bůh ji uzdraví. Jsi mi cizí. Ale On tě zná. Věříš tomu? Zvedni ruku. V pořádku. Zde leží někdo na lehátku. Řekněte jí, aby pohleděla sem. Ona trpí již dlouhý čas. Kdybych ji mohl uzdravit, udělal bych to. Ona není odtud, nýbrž přišla zdaleka. Ty jsi z Missouri. Máš jednu vnitřní nemoc a přece, budeš-li z celého srdce věřit, nepochybovat, Ježíš Kristus tě uzdraví a ty můžeš odejít do Missouri a dát o tom svědectví. Věříš tomu? Potom to přijmi. Povstaň, vezmi své lože a odejdi domů. Ježíš Kristus tě uzdravil, věříš tomu? To je důkaz přítomnost věčného Krále. Věříš tomu nyní z celého srdce? On má určitě rozprostřen celý okruh skrze budovu. Věříte tomu celým srdcem? Věřte tomu nyní a přijměte to, že patříte k vyslaným jeho království. Zvedněte ruku. Ježíš řekl: „*Tato znamení budou následovat ty, kteří věří. Na nemocné budou vzkládat ruce a oni se uzdraví.*“ My jsme zajedno. Vy jste díl ode mne, já jsem díl od vás, my všichni jsme jedním dílem Krista. Vložme nyní všichni vzájemně ruce na naše hlavy.

Paní vstala z lůžka a prochází se, ve zdraví se vrací domů. Amen. Všichni jste uzdraveni, jestliže tomu věříte. Vy jste si nyní položili ruce vzájemně na hlavy a jste součástí Krista. Modlete se za osobu, na kterou jste vložili ruku, tak, jak vám to bude dáno. Pane Ježíši, my poznáváme, že jsi zde. TY JSI NÁŠ KRÁL. Ty se potvrzuješ mezi námi. Děkujeme ti za tuto přítomnost. Pane, Ty jsi řekl: „*Kdo promluví k této hoře a řekne: ‚Zvedni se a posad' se do moře‘ a ve svém srdci nepochybuje, nýbrž věří, že to, co vysloví, se vyplní, tomu se to také stane.*“ Můžete mít to, co řeknete. Proto říkám v poslušnosti k tomuto příkazu, my, jako Tvoji poslaní, kteří přicházíme z okruhu 2 200 km, tak, jak bude velké městu, – poroučíme satanu, poraženému ďáblu. Na konci bude spálen. My jsme poslaní města, které bude stavěno ve čtverci, města, jehož světlem je Beránek. My jsme vyjádřenými vlastnostmi věčného Boha, které Kristus Ježíš skrze svou milost vysvobodil.

Satane, vyjdi a opusť každého nemocného, který je zde, ve Jménu Ježíše Krista. Ruce jsou vysvobozené a posvěcené, nebo oni věří Slovu a jsou vyjádřením Božího myšlení. Oni si na sebe vzájemně vložili ruce, ty je již déle nemůžeš držet; vyjdi ven ve Jménu Ježíše Krista. Ve Jménu Pána Ježíše Krista se to stalo. On je zde. Jeho Slovo říká, že On je zde. Vaše přítomnost a vaše víra dokazují, že jste jedním z poslaných. Dokonce i zeměpisné míry mohou dokázat, že jimi jste. Můžete to pochopit, že jste osvobozenými syny a dcerami Božími? Můžete pochopit, že je to váš domov? Tam půjdete. Proto také přicházíte sem. Vy se sytíte Jeho Slovem. Jestliže vy, jako vyjádřené vlastnosti, můžete již zde mít takový přeslavný čas, jak to bude potom, až přijдете do Jeho přítomnosti. Ó, to bude přeslavné. Každý z vás má na to právo uzdravovat nemocné. Položte nemocným ruku na hlavu. Každý z vás má právo na křest. Jestliže je zde někdo, kdo ještě není pokřtěn ve Jméno Ježíše Krista, křestní bazén je otevřen. Jediná možnost, jak dosáhnout cíle, je následovat Slovo. To souhlasí. Myslete na to, malé překroucení Slova na začátku způsobilo na Zemi hřích. Ježíš řekl: „*Jestliže někdo ubere od slov prorocství této Knihy, nebo jedno slovo přidá, ten nebude moci vejít.*“

Jeho jméno bude z Knihy vymazáno. Tím to končí.

V Bibli neexistuje ani jediné místo, aby někdo v církvi křtil jinak, než ve Jméno Ježíše Krista. Jestliže tak nejste pokřtěni, potom byste to měli skutečně učinit. Řeknete: „Není to žádný rozdíl.“ U Evy to rozdíl byl. Satan řekl: „Určitě Bůh nebude ..., ty přece znáš Boha ...“ A přece to On učinil.

On to tak řekl. On dal Petrovi klíče nebeského království a co bylo stanoveno o letnicích, bylo stanoveno jednou pro vždycky a je jednou provždy platné.

To je ten důvod, proč Nevěsta byla ukázána na přehlídce podruhé. Nebo na konci dnů musí být vyvolána Církev, která bude právě taková, jako byla ta v prvních dnech.

Strom je od kořene stromu až ke koruně stromu. Nevěsty vzrostly, jako tehdy učiněno mistrovským dílem, který bude vzat nahoru do onoho města. O tom jsem mluvil teprve před několika nedělemi. Bůh vás žehnej. Věřím nyní; satan je poražen, on to ví, on se nachází na Zemi a obchází jako lev řvoucí. Nebude to již dlouho trvat, potom s ním bude všemu konec; on zná svůj čas, proto obchází jako lev řvoucí. Myslete na to. Kníže pokoje stojí při vás. On, ten velký a Boží Architekt, který přesně ví, jak má být budova správně postavena dohromady.

Kdo to věděl lépe, než Architekt? On je zde, aby potvrdil a dokázal, že On je zde. Je to závislé od vaší víry. Věřte jen! Věřte jen!

Jsem na cestě do překrásného města. Myslete na to, dnes večer bude ve zboru svatá Večeře Páně. Jestliže se zdržíte zde ve městě a chtěli byste přijít, srdečně vás k tomu zveme. Je to na památku, že budeme jednoho dne s Ním večeřet. Mám vás rád, nevím, jak bych to vyjádřil. Míním, že jste solí Země a slyším, jak si ve světě počínáte a to mi dává větší důvěru k vám. A přece, myslete na to, jednoho dne nebude tato malá skupina, která je nyní tak milá, již se více takto stříetávat v tom složení, jaké má nyní. Potom budeme o tom jednou snít. Stane-li se to, že někdo z vás odejde předtím, než se opět sejdeme, potom tě nahoře potkám, kde již není nemoci a není žádného mraku. Milujete Ho?

Brzy nashledanou.

Povstaňme.

Ó, jak sladce zní Ježíšovo Jméno. Prosím, určete tón. Milujete Ho?

Není přeslavný? Věříte, že je to pravda? Nalézáte se skrze Boží milost na cestě tam. Vezměte Jméno Ježíše jako štít před každou nástrahou, než tam dojdete. A jestli budete zkoušeni ze všech stran, potom šeptejte to svaté Jméno v modlitbě. To je všechno, co musíte činit, než se zase s vámi uvidíme.

Ó, jak sladce zní Ježíšovo Jméno, jak léčí každou bolest, ó, jak přináší pokoj a radost každému věřícímu srdci. Ó, jak sladce zní, jestliže srdce zpívá o Ježíši. Ó, jak sladce zní, jestliže srdce zpívá o Ježíši.

Musel jsem v mém poselství některé věci přeskočit. Jednoho dne, až budeme mít více času, přijdu ještě jednou k ulicím ... atd, a vrátím se k tomu, jak bude Pán chtít. Jestliže jste si kdy nenaříkali, že to dlouho trvalo, tak to bylo dnes, kdy to trvalo obzvlášť dlouho. Bylo horko. Bůh vás žehnej. Miluji tuto píseň. Nedávno mi řekl soused, potom, co byli venkovní mikrofony

vypnuty: „Já jsem se z toho poselství radoval, ale proč jste to krásné zpívání vypnuli?“

Nuže, sousede, jestliže dnešního rána posloucháš, můžeš to také venku slyšet. Myslím, že máme ty nejlepší sousedy, kteří v Jeffersonville existují. Postavíme si zase auta před jejich domy atd. A oni si nestěžují. Nyní musíme skončit, chtěli bychom nyní poděkovat.

Ó, jak je přeslavný. Bůh buď s vámi. Ó, jak sladce zní, když srdce zpívá o Ježíši. Bůh buď s vámi, než se sejdem zas, na shledanou, na shledanou zde na Zemi, nebo tam ve světle, na shledanou, na shledanou.

Náš strážce nespí, ani nedřímá.

Skloňme hlavy. Kazatel se s námi na závěr pomodlí.

Bůh buď s vámi.